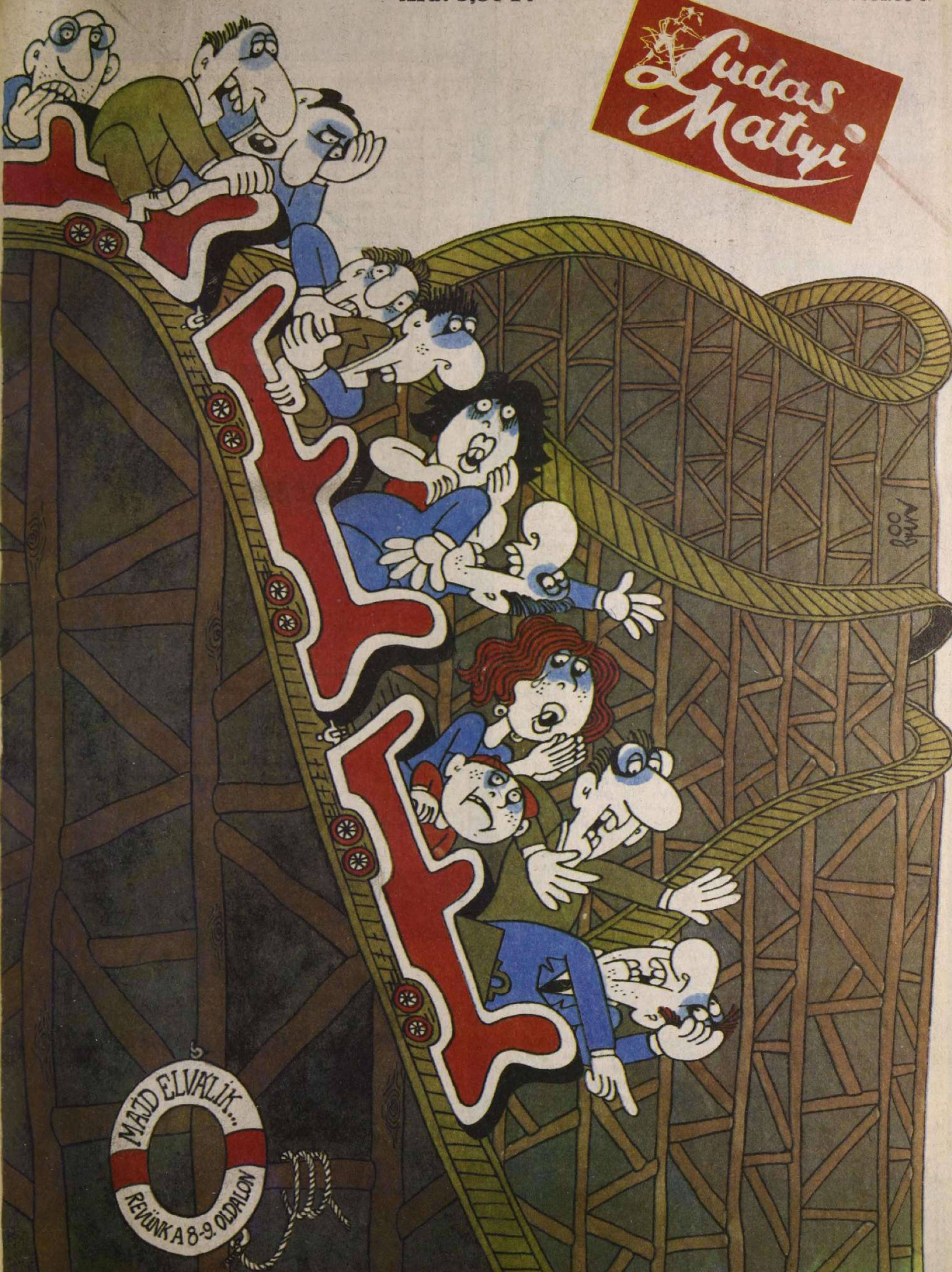
43. ÉVFOLYAM, 27. SZÁM

Ára: 3,80 Ft

1987. JÚLIUS 8.

Ludas Matyi

Balázs-Piri Balázs rajza

– Meg tudja valaki mondani, jön még itt emelkedő?!

– Téved uram, a kimutatásunk szerint ezt a kátyút már rég kijavítottuk.

Muszáj?

Most beszámolok legújabb tapasztalásaimról, melyeket '87 nyarán a budapesti buszokon, eredetileg utazási szándékkal szereztem. Hiába, így vagyunk ezzel, júniusban és júliusban is esz a fene bennünket, állandó mehetnékünk van, nem tudunk egyhelyben maradni. Ezt – egyelőre még meglevő – munkaviszonyunk sem menti, mindegy, a tény az tény marad: a tömegközlekedéshez két dolog kell, közlekedés meg tömeg, s ez utóbbiról mi gondoskodunk, ezenközben mirólunk a BKV gondoskodik és a meleg, talán már sejteni, hová akarok kilyukadni...

Az eredményeire, de még inkább a büszkeségére oly büszke közlekedési vállalat ugyanis állítólag nyári menetrendet vezetett be, ez kevésbé elegánsan úgy hangzik, hogy a járatok helyett újabban az utasokat sűríti. Az indok az, hogy bezárták az iskolák, sőt sokan szabadságra mennek, s a ritka busz is autóbusz, legfeljebb tömöttebb. Csakhogy miért miért nem, a gyerekek ha már suliba nem járnak, máshová, sőt időnként mindenhová járnak. És mindenféle turisták is megfordulnak Pesten, s köztük csak kevesen Mercedesszel. Szóval ebből is látható: a nyári menetrend mellett sokminden szól, ám ellene csak az utas szól, ami tipikus hatáskör-túllépés, hiszen az ő dolga csupán az, hogy utazzon.

Itt állunk hát (egymás lábán) a nyár kellős közepén valamelyik agyonzsúfolt 12-es, 15-ös vagy 21-es buszon, s valaki arról mesél saját magának, hogy a háziállatokat is megviseli ám a stressz, a malac és a borjú lefogynak, a tyúk nem tojik, a tehén kevesebb tejet ad, és kész szerencse, hogy nevezettek nem utaznak a pesti buszokon, oly nagymérvű lenne a fogyás, a tojásbojkott és a tej elapadása. Mert bár fővárosunk tömegközlekedése világszínvonalú, sőt kicsit még az előtt is kullog, úgy fest, nyáron ez nem érvényes, kivéve persze, ha ilyenkor maga a világszínvonal is a világszínvonal alatt van. És ez még a szelídebb szövegek közül való, ne kívánd, Nyájas Olvasó, hogy itt most mindegyiket papírra vessem.

Ezzel szemben a buszok és villamosok oldalán bizonyára olvastad már a frappáns jelmondatot: „Muszáj Önnek autóval járnia?", már hogy volna muszáj, csak járni muszáj, a többi részletkérdés. Nos, muszáj, ugyanezt kérdem én most Tőled is, mert látom ám, hogy ott terpeszkedsz reggelente a kocsidban, ahelyett, hoy átnyergelnél valamelyik nyári autóbuszra, ne tétovázz, gyere gyorsan, biztosítalak, ritka örömben lesz részed...

Münz András

Szokvány-dágvány

Elégtelen. Silány. Pocsék. Őrjítő.

Ezek a legenyhébb jelzők, amelyekkel egy újság illeti a szolgáltatások helyzetét, hozzátéve, hogy emiatt mind több fogyasztó jön ki a sodrából. A cikk írója hasábokon keresztül indulatosan ontja a történeteket a rossz minőségű, hanyatló színvonalú, udvariatlan szolgáltatásokról és kiszolgálásról, névvel és címmel ellátva panaszosokat és bepanaszoltakat. Idéz például egy szobrásznőt, aki új, de luxe hűtőszekrényt vásárolt, de a szállítómunkások eltörték a frizsider rézcsöveit; azontúl az egyik szerelő a másiknak adta a műterem kilincsét, nem azért, hogy modellt álljanak, hanem azért, hogy végighallgassák a megviselt idegzetű művész sirámait.

Szokvány-dágvány cikk. Sokakkal együtt nekem már szerzett immunitásom van az olyan sérelmekkel szemben, mint amilyeneket bőbeszédűen sorol. Egy házaspár ágyat vásárolt, a bútordarab csak négy hét múlva érkezett meg, mert a szállíttatók elveszítették a fuvarlevelet; utóbb a férjnek szabadnapot kellett kivennie, mert nem méltóztattak vele közölni, hogy mely időben vonszolják be lakásába a fekvőalkalmatosságot. Egy másik úrnak lerobbant a kocsija az országúton, ezért elvontatta egy javítóműhelyig, ahol tudtára adták, hogy nincs szerelőjük.

Fásultan olvasgatom tovább a méltatlankodó sorokat, bár a szerző kétségkívül vitriolba mártotta írógépét. Egyebek között jól kiosztja ama áruház eladóját, aki a porszívó-osztályon bizalmasan megvallotta a vevőnek: „Semmit sem értek ezekhez a vacakokhoz." Megkapja a magáét a cipőosztály is, ahol az eladók a vásárlók elé dobálják a lábbelit, ahelyett, hogy felsegítenék lábukra.

Már zsong a fejem a cikkíró agyoncsépelt példáitól, de azért beleolvasok a következő bekezdésbe, ahol is egy fogyasztó így siránkozik: „A konfekcióosztályon egy eladóra harmincöt percig hiába vártam, amikor végül az üzletvezetőt kértem, a többiek rámförmedtek, hogy minek csinálom a cirkuszt..." Egy háziasszony visszavitte a város túlsó végében levő élelmiszeráruházba az ott vásárolt romlott halat; durva kérdések egész sorára kellett válaszolnia és egy csomó papír aláírására kötelezték, mielőtt visszaadták pénzét, bocsánatot senki sem kért tőle.

Most pedig elérkeztettnek látom az időt arra, hogy felfedjem: a szolgáltatásokat szidalmazó, fenti újságcikk az Egyesült Államokban uralkodó helyzetet pocskondiázza, s a Time című tekintélyes amerikai hetilap egyik legutóbbi számában jelent meg.

Engem pedig mérhetetlen büszkeség tölt el. Valamit tőlünk is eltanultak a tengerentúlon...

Fekete Gábor

JATT

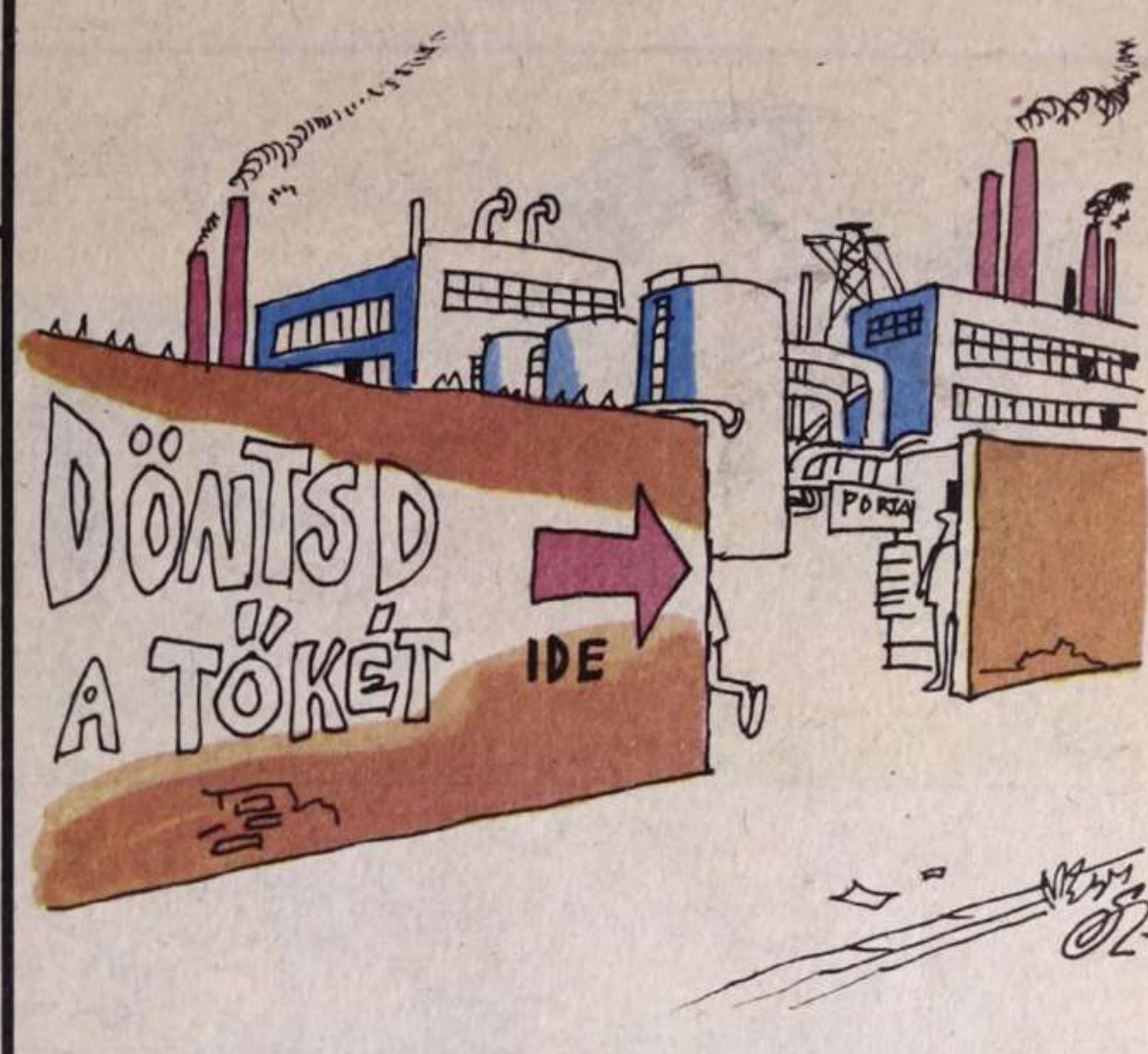

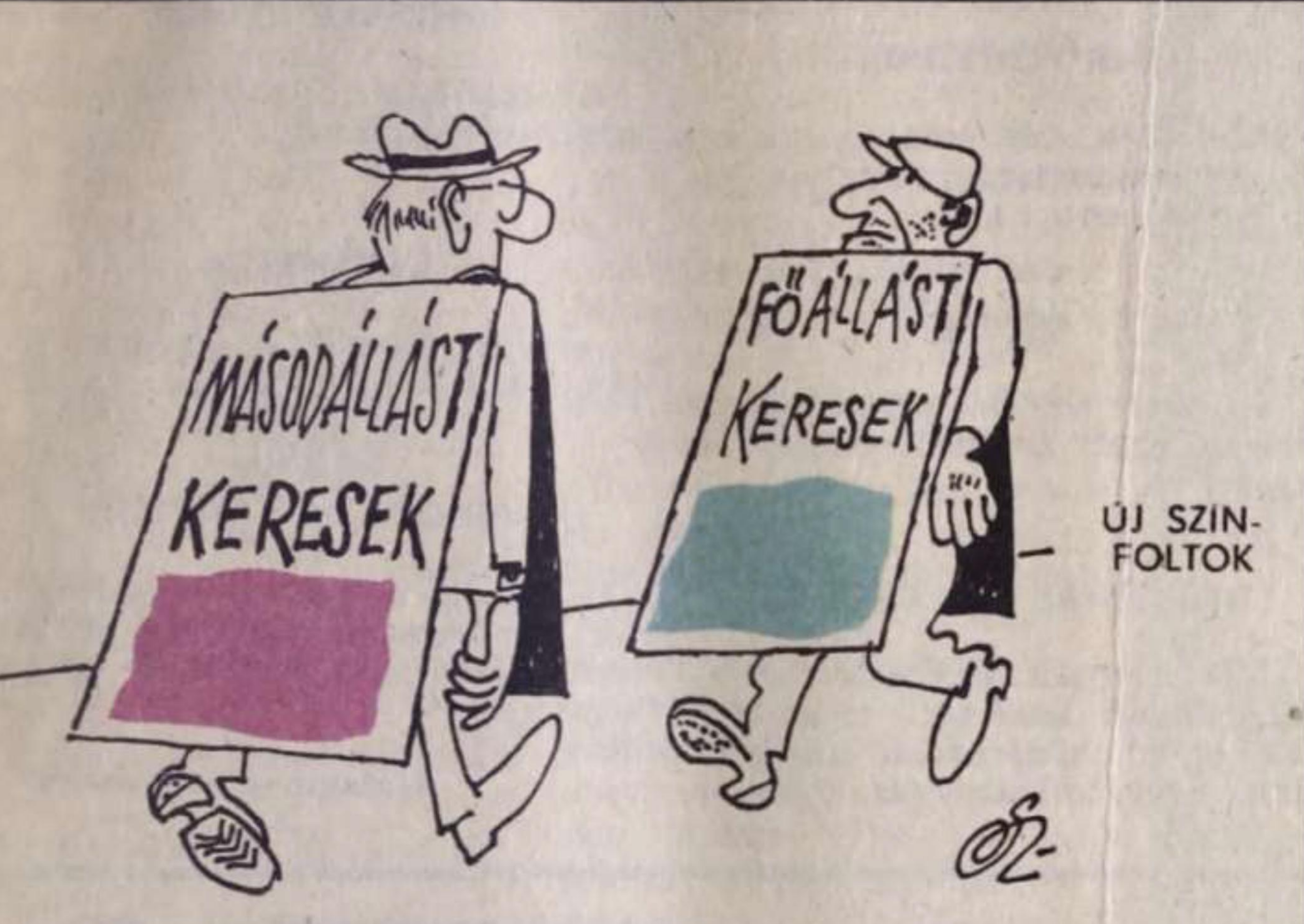
Más most...

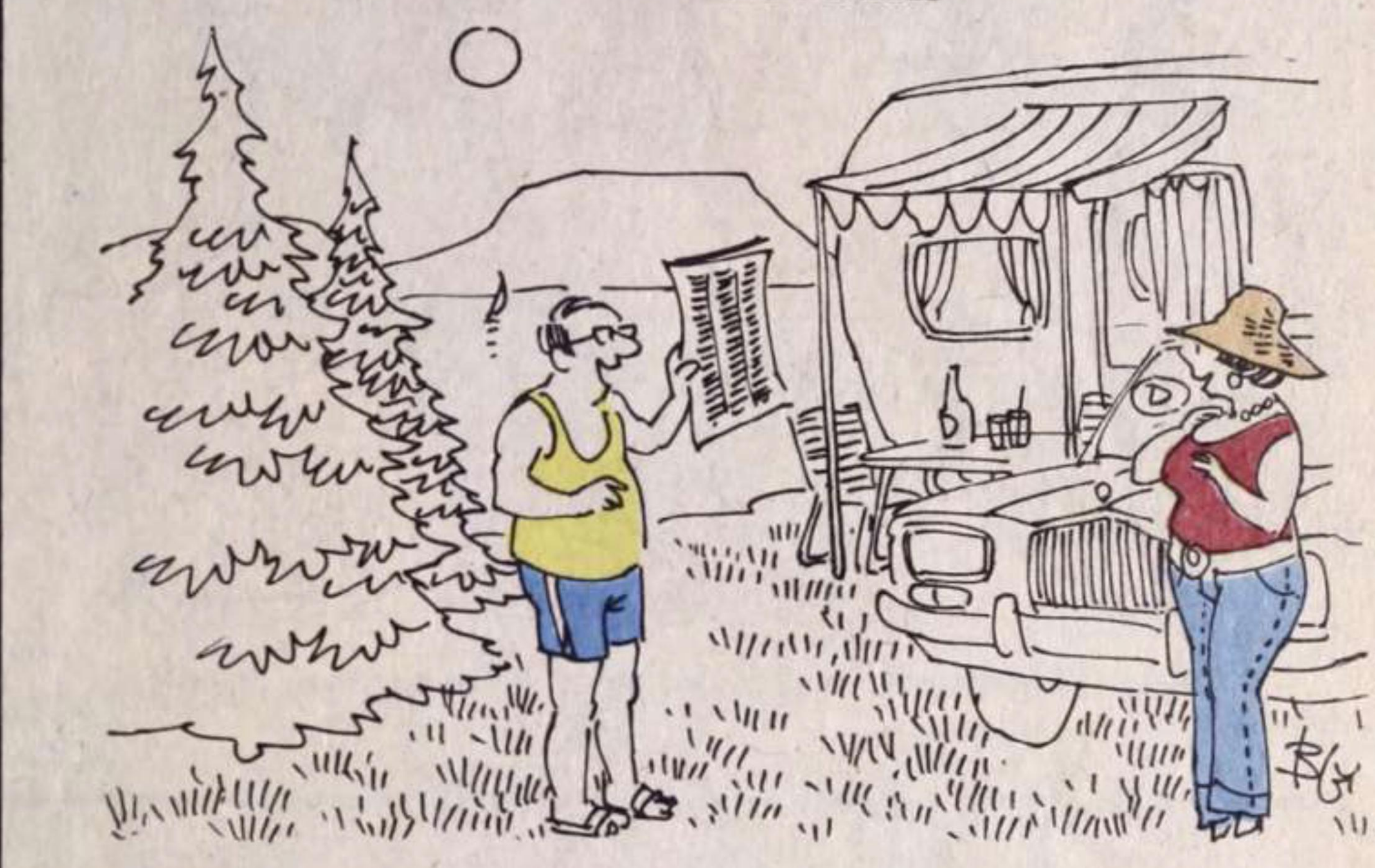
– Drága asszonyom, a gyermekmunkát már Marx is elítélte!

ÁTIGAZÍTÁS

FORINT LEÉRTÉKELÉS

– Látod, Lotte, milyen figyelmesek hozzánk a magyarok!

HOGYAN SZŰNT MEG KOVÁCS LAMANTIN?

Már jó ideje érezni lehetett, hogy valami van a levegőben, mégis bombaként robbant a hír, hogy Kovács Lamantin veszteségessé vált. Többen először nem is akarták elhinni: mi történt, kérdezték, rosszul megy a gyárnak, ahol Kovács Lamantin dolgozik?

Hamarosan azonban kiderült, hogy a hír sajnos igaz: nem Kovács Lamantin munkahelye, a nagy múltú Egyesült Ki- és Beöntő Üzemek ment tönkre, hanem magánál Kovács Lamantinnál jelentkeztek a végzetes betegség tünetei.

A döntés hamarosan megszületett: Kovács Lamantin irányítását miniszteri biztos veszi át. Ennek célszerűségét ugyan nem tudták tudományos érvekkel alátámasztani, de az egyik miniszteri főembernek volt egy kedvenc mondása — így hangzott: „Biztos, ami biztos!" — innen jött az ötlet, hogy Kovács Lamantin élére miniszteri biztost nevezzenek ki. Különben is, hangsúlyozták az illetékesek, ez a módszer már több Duna-híd felújításánál bevált, miért éppen egy olyan egyszerű esetben, mint amilyen Kovács Lamantin, mondana csődöt?

Kovács Lamantin egyébként egy ideig hősiesen ellenállt. Megpróbált a külső körülményekre hivatkozni, de az illetékesek nem vették figyelembe védekezését. A cserearányokra legföljebb, ha áremeléseknél ildomos hivatkozni, intették Kovács Lamantint, de már ez sem túl elegáns megoldás.

A nehéz helyzetben lévő Kovács Lamantin még ekkor sem adta fel. Rohant fűhöz-fához, minden követ megmozgatott, még egy miniszterhez is elment segítségért, de az éppen szabadságon volt.

Miközben már-már minden veszni látszott, a miniszteri biztos által vezetett bizottság lázas buzgalommal végezte munkáját. Mintha csak évtizedek lemaradását igyekeznének pótolni, úgy égett a kezük alatt a munka!

Rövid idő alatt több fontos megállapítást tettek. Kiderült például, hogy Kovács Lamantin már hosszú évek óta veszteséges volt, úgy is, mint állampolgár, úgy is, mint ember. A bizottság nem fogadta el Kovács Lamantin érvelését, miszerint neki már a szülei is veszteségesek voltak, most pedig, hogy immár a megérdemelt nyugdíjukat élvezik, egyenesen a csőd szélén állnak.

Más okok is Kovács Lamantin felszámolását sürgették: csak a mostani vizsgálat során jöttek rá arra, hogy Kovács Lamantin nemcsak gyenge hatékonysággal, de rossz jövedelmezőséggel is dolgozik. Hiába védekezett kétségbeesetten, hogy azért ilyen alacsony a fizetése, mert ingyenes az orvosi ellátás, valamint az iskolai oktatás, a Kovács Lamantin szanálását intéző bizottság — élükön a miniszteri biztossal — csak jót nevetett ezen a kisded érvelésen.

Villanyírógéppel írták le a 140 oldalas intézkedési tervet, amelyet társadalmi vitára bocsájtották. A vitának meg is lett az eredménye, sokan mondták el véleményüket az üggyel kapcsolatban, sőt, még külföldről is jöttek felajánlások, ezeket azonban sajnos vissza kellett küldeni, mondván, hogy itt nem a Nemzeti Színházról, hanem Kovács Lamatinról van szó.

Végül, ha nem is könnyen, de megszületett a döntés: Kovács Lamantint, mint veszteséges objektumot meg kell szüntetni.

A megszüntető ünnepségen egy hivatásos szónok könnyes szemekkel méltatta Kovács Lamantin érdemeit, s leszögezte: milyen kár, hogy így repül az idő, ami ma modernnek számít, holnapra lehet, hogy korszerűtlenné válik.

Az ünnepség végén rögtönzött kis összejövetelt rendeztek, azok részére, akik különösen kitűntek a Kovács Lamantint felszámoló munkában. Mindenki boldog volt és elégedett, csupán Kovács Lamantin álldogált egyedül, konyakos pohárral a kezében.

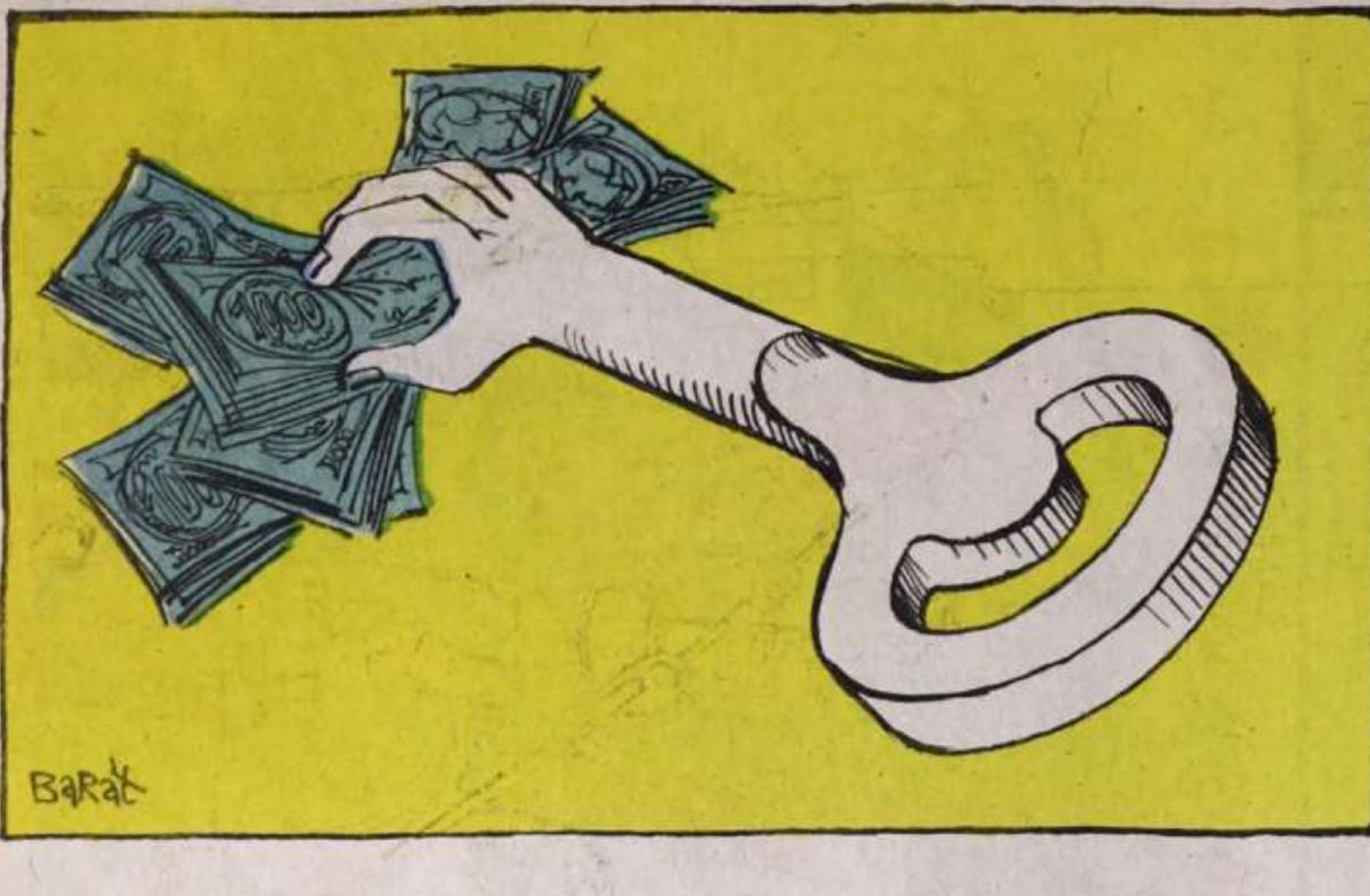
— Ne búsuljon — lépett hozzá a miniszteri biztos. — Ezt az akciót meg kellett csinálnunk, már csak a közvélemény megnyugtatása miatt is. Hogy lássák az emberek, mi nem csak beszélünk, de teszünk is valamit!

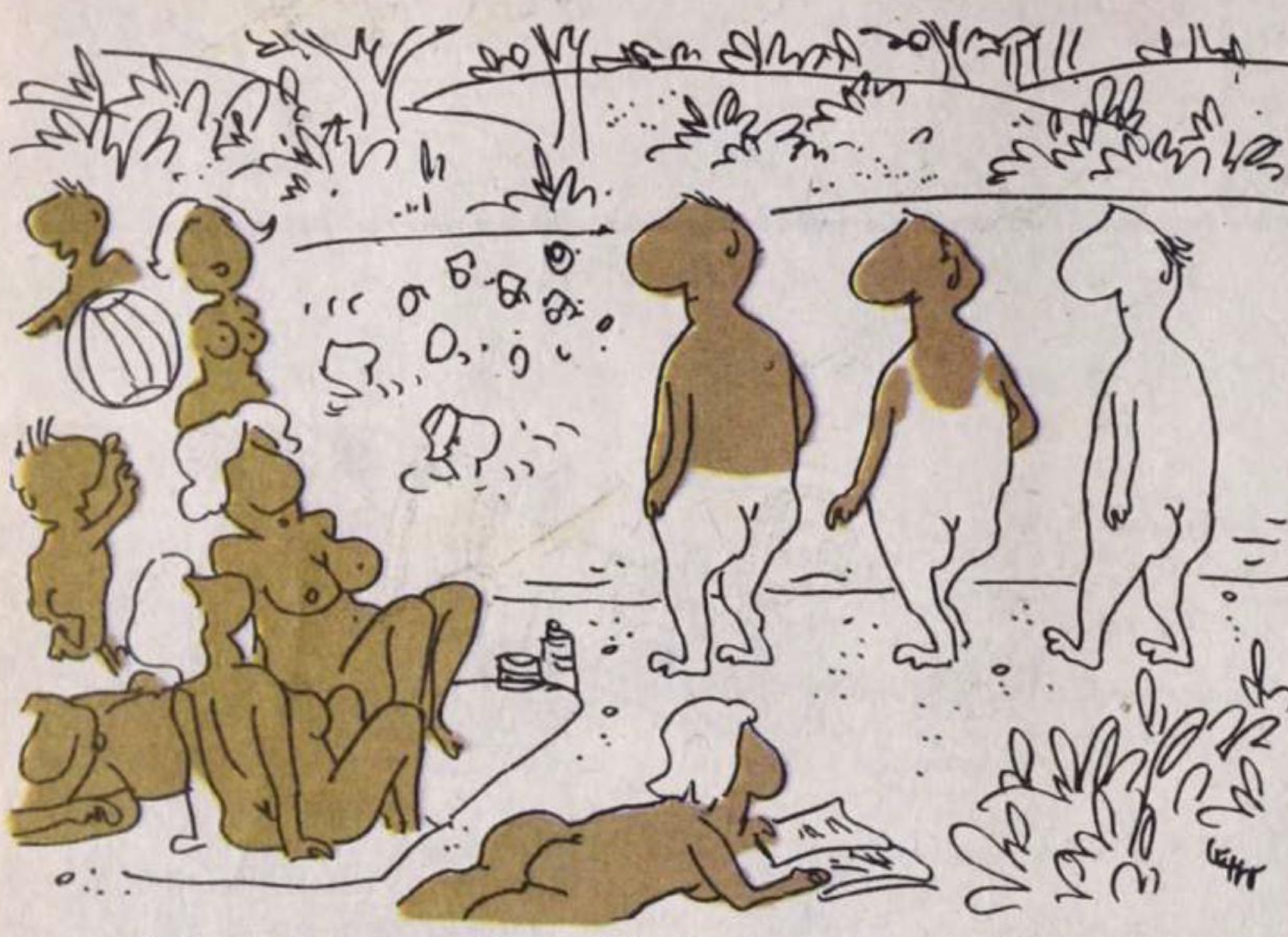
— És velem mi lesz? — kérdezte Kovács Lamantin. — Most vagyok, vagy nem vagyok? — idézte némileg pontatlanul Hamletet.

— Nem ez itt a kérdés! — mondta a miniszteri biztos. — Maga mostantól kezdve olyan, mint az anyag: nem szűnik meg, csak átalakul.

Föld S. Péter

ADÓKULCS

– Akármit is mondanak, meglátszik, hogy ki a munkás, paraszt és értelmiségi!

SZILÁNKOK

MINŐSÉGVIZSGÁLAT

— A KERMI szerint, ha mezítláb járok, a talpam még évtizedekig kitűnő minőségű lesz.

RANDEVÚ

— *Egy félórája várok rád. Már azt hittem nem jössz. Erre sajnos mégis megérkeztél!*

HALÁLOS ÁGYON

— Miattam nem fognak marakodni a rokonok! Tíz forintom maradt, azt is sajnálom, hogy már nem tudtam elkölteni.

SZÉP KIS HÁZASSÁG

Az anyakönyvvezető az esküvő után elsőnek nyilvánította részvétét.

NIKOTINÉHSÉG

Megőrülök, ha nem gyújthatok rá egy cigarettára, pedig ez lenne életemben az első...

CSODA

— *Doktor úr, Ön csodát tett velem. Képzelt betegből valódi beteggé tett.*

BIZALMAS KAPCSOLAT

— A menyasszonyomat a nudista strandon ismertem meg. Most már olyan bizalmas a kapcsolatunk, hogy felöltözve is láthatom.

KÉRDÉS

— *Önnek finom, érzékeny művész-ujjai vannak. Hogy tudott ezzel nekem ekkora pofont adni?!*

KINEVEZÉS

— Kinevezzük Önt egy csődbe ment vállalat igazgatójának. Biztosak vagyunk, hogy tartani fogja a szintet.

MODERN IDŐK

— *A feleségem CB-rádión ad nekem utasításokat, ha a piacra megyek bevásárolni.*

SZOKÁS

— Én a villamoson a körülöttem ülőknek mindig bemutatkozom, mert nem szeretek idegenekkel együtt utazni.

SIKERES EMBER

Gratulálhatsz! Az orvosom irigy a vérnyomásomra!

OPTIMISTA

— Nem sikerült az életem. Talán majd a következő...

PASSZÍV DOHÁNYZÁS

— *Én itt csendben iszogatom a fél liter rumom, maga meg az orrom alá fújja a füstöt! Ez egészségtelen!*

Galambos Szilveszter

A GUMI, AMI NEM RÁGÓ

Az eset évekkel ezelőtt történt, amikor AIDS-nek még híre-hamva se volt. Akivel megesett, akkor huszonéves fickó, ma már nem is csodálkozna, hogy az ostrom alá vett leány csak azzal a feltétellel hajlandó engedni neki, ha beszerez gumit. Nem rágógumit, hanem azt, amit mostanában Czeizel doktor reklámoz a tévében.

Ezen ne múljék, gondolta akkoriban hősünk és messze megelőzve korát a szóban forgó óvszerrel felszerelkezve becsöngetett a lányhoz, akinek a szülei

történetesen a Balatonon nyaraltak.

— Szeretsz? — kérdezte a lány.

— Imádlak! — közölte a fiú.

— Van nálad? — kérdezte a lány.

— Itt van — mutatta fel szolgálatkészen a fiú.

Miután ily módon tisztázták a legfontosabbakat, elhárultak az akadályok a továbbiak elől. Már éppen kezdtek belemelegedni, amikor az előszobából kulcszörgés, majd ajtócsapódás hallatszott.

— A szüleim! — súgta a lány halálra váltan. — Agyon fognak vágni.

A fiú olyan villámgyorsan és egyetlen lendülettel ugrott bele nadrágja mindkét szárába, hogy ennek láttán a legszigorúbb kiképző őrmester is kurrogott volna gyönyörűségében. Egy szempillantás alatt felrántotta a trikóját is, addigra már az ajtóban álltak a lány szülei.

Ami ezután következett, annak leírásához saját szavaimmal pirulás nélkül nem lennék képes. Hallgassák inkább, hogy mesélte el, maga a fiú. így még hitelesebb is.

— Ott álltam a heverő mellett, a lány bemutatott és mondta, hogy csak a magnókazettáimért ugrottam fel, a szülei vésztjóslóan bámultak, én pedig úgy éreztem, mintha egy jeges kéz markolná még a szívemet, sőt nem is csak a szívemet. Ugyanis, amikor felrántottam a nadrágomat, megfeledkeztem a gumiról és elborzadva gondoltam a várható következményekre. Próbáltam vigyorogni, miközben a hideg szaladgált a hátamon, mert az átkozott gumi csúszni kezdett az egyik nadrágszáramban lefelé. Pont arról meséltem, hogy mivel foglalkoznak a szüleim, amikor az a micsoda kipotytyant a szőnyegre. Habozás nélkül berúgtam a heverő alá, ám a baj nem jár egyedül. Abban a pillanatban rontott be a háziak pulikutyája, észrevette, hogy valamit elrúgtam és már hozta is elő fogai között, berregve megrázta, majd dicséretet várva szépen letette a kővé vált szülők elé a zsákmányt. Azt hittem rögtön elsülylyedek szégyenemben, ráadásul egy dörgő férfihang megszólalt, hogy mars. Nem kellett kétszer mondania.

Minthogy a kényes részeken túl vagyunk, viszszaveszem magamhoz a szót és csak annyit fűzök hozzá a póruljárt fickó egykori történetéhez, hogy AIDS-től fenyegetett korunkban a zord atya alighanem másképpen viselkedne. Az árulkodó gumióvszert megpillantva atyaian rámosolyogna leánya partnerére és így szólna:

— Derék dolog, fiatal barátom, csak így tovább. Azt hiszem én vagyok az idősebb, szervusz.

És tapintatosan kivonulnának a leányszobából, ahol négy ember meg egy kutya azért kicsit sok, ha a falak nincsenek gumiból.

Árkus József

AZ ÖBÖLBEN

– Így nehezebben találnak el.

MAGYAROK VILÁGSZÖVETSÉGE

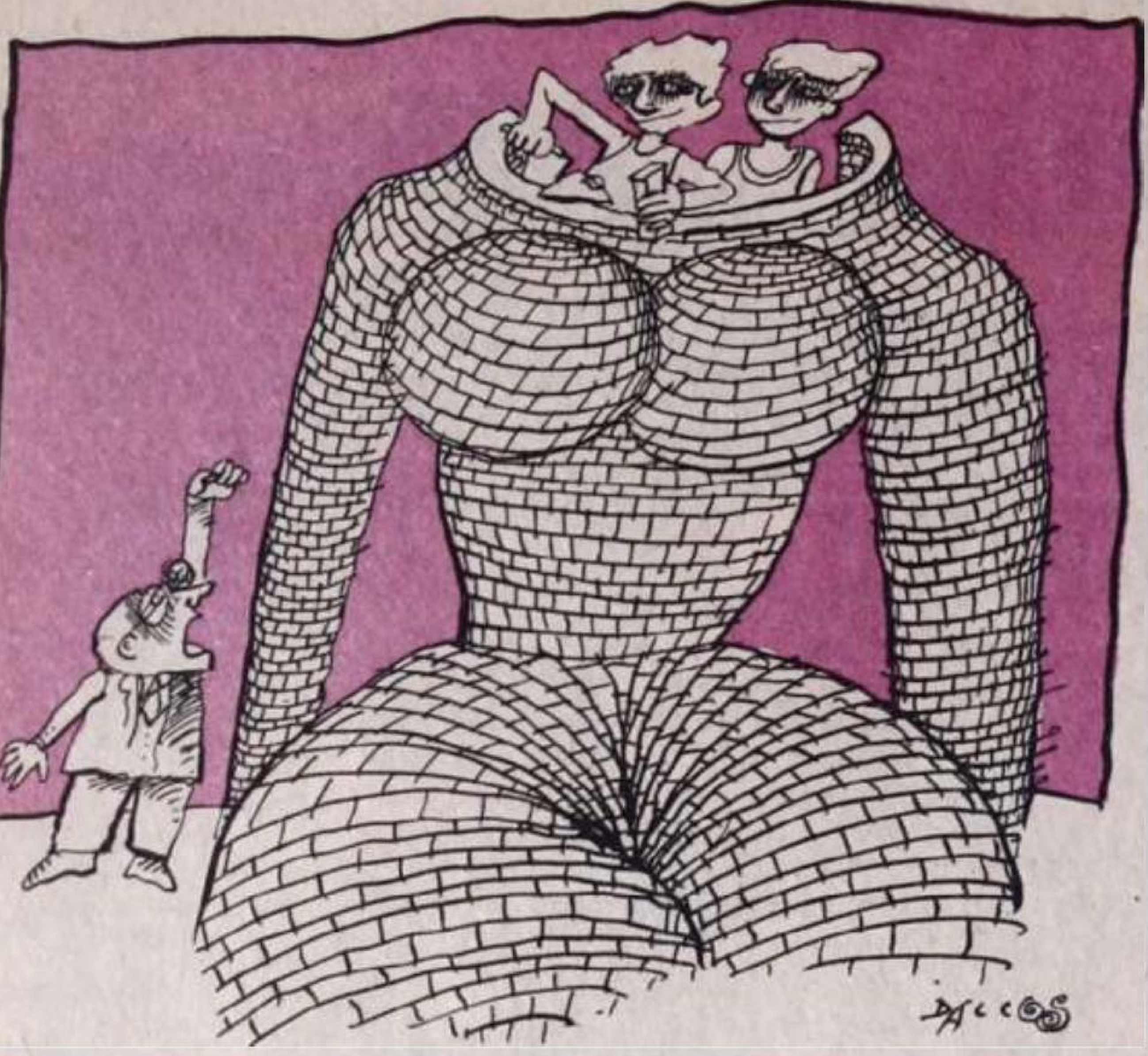

– Odáhaza még mindig senki sem lehet próféta?

Gyenge az idei haltermés

CSAK NEM A SOK ESŐ MIATT?

NYÁRI MUNKÁN

A júniusi (6. sz.) Ludas Magazin keresztrejtvényének megfejtése:

— Csak az a három cigaretta sok nekem, mert eddig soha nem dohányoztam.

A kétszáz forintos jutalmat nyerték:

Varga Imréné, Budapest, Delej u. 32. 1089.
Kemény Éva, Bicske, Béke út 4. 2060,
Beretka Mátyás, Baja, Varga u. 5. V/14. 6500.

A nyereményeket postán küldjük el.

FOTÓSAROK

Ha összement, hát összement

— Hallottam, uram, mi történt! Őszinte részvétem. Összement a harmóniuma...

— Igen, egy kissé hűvös volt az éjszaka!

— A harmónium inkább a különböző vegyi anyagokra érzékeny. Itt vannak például a mosószerek... Eszébe ne jusson a harmóniumot mosógépben mosni!

— Köszönöm, hogy szólt. Ez a lehetőség idáig elkerülte a figyelmem. Tudja, az az igazság, hogy a feleségemnek megfordult a fejében ez a buta gondolat, de azután szerencsére a mosógép is összement.

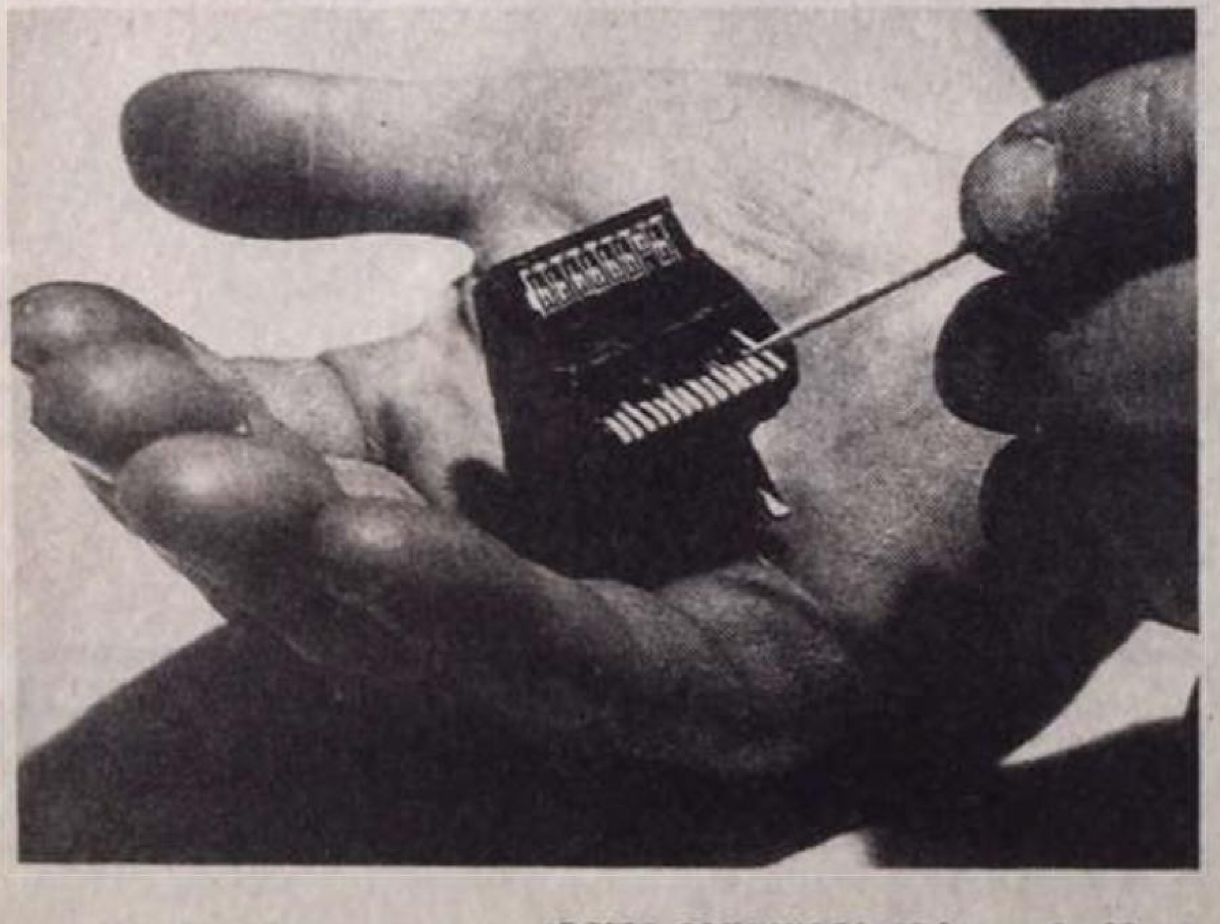
— Te jó ég! És a felesége?

— Relatíve megnőtt, összességében azonban nem változott.

— Még szerencse! Nagyon kell vigyázni, uram. Ezeknek a mosószereknek ma már semmi se szent! Ha már itt tartunk: mondja csak, mit kezd most azzal az összement harmóniummal?

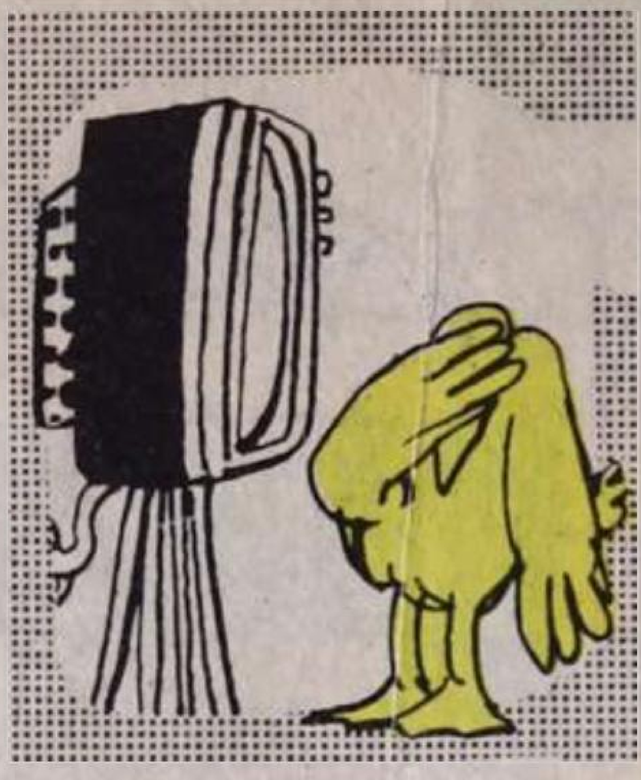
— Hogyhogy mit? Játszani fogok rajta. Miért, maga azt hitte, hogy kimosom?

efespé

(MTI Külföldi Képszolgálat)

A HARMADIK LEHETŐSÉG

Jó hetet zárt június végén a tévé. Alig ért véget a Veszprémi Tévétalálkozó, máris egyik kitüntetettjét láthattuk a képernyőn; volt Karinthy-emlékműsor; volt új magyar krimi, az átlagosnál jobb Szeszélyes évszakok és sorolhatnám tovább, ha..., ha túl tudnám tenni magam a hét elejének buktatóján. Mivel azonban nem tudom, máris a tárgyra térek.

A harmadik lehetőség az lett volna, ha nem vesszük meg a „Második lehetőség" c. tévéfilmsorozatot. Vagy ha már megvettük — egye fene! —, nem mutatjuk be. Hogy miért? És egyáltalán hogyan vetemedhet a kritikus efféle kifakadásokra, amikor a hatrészes sorozatból lapzártáig mindössze egy epizód került a képernyőre?

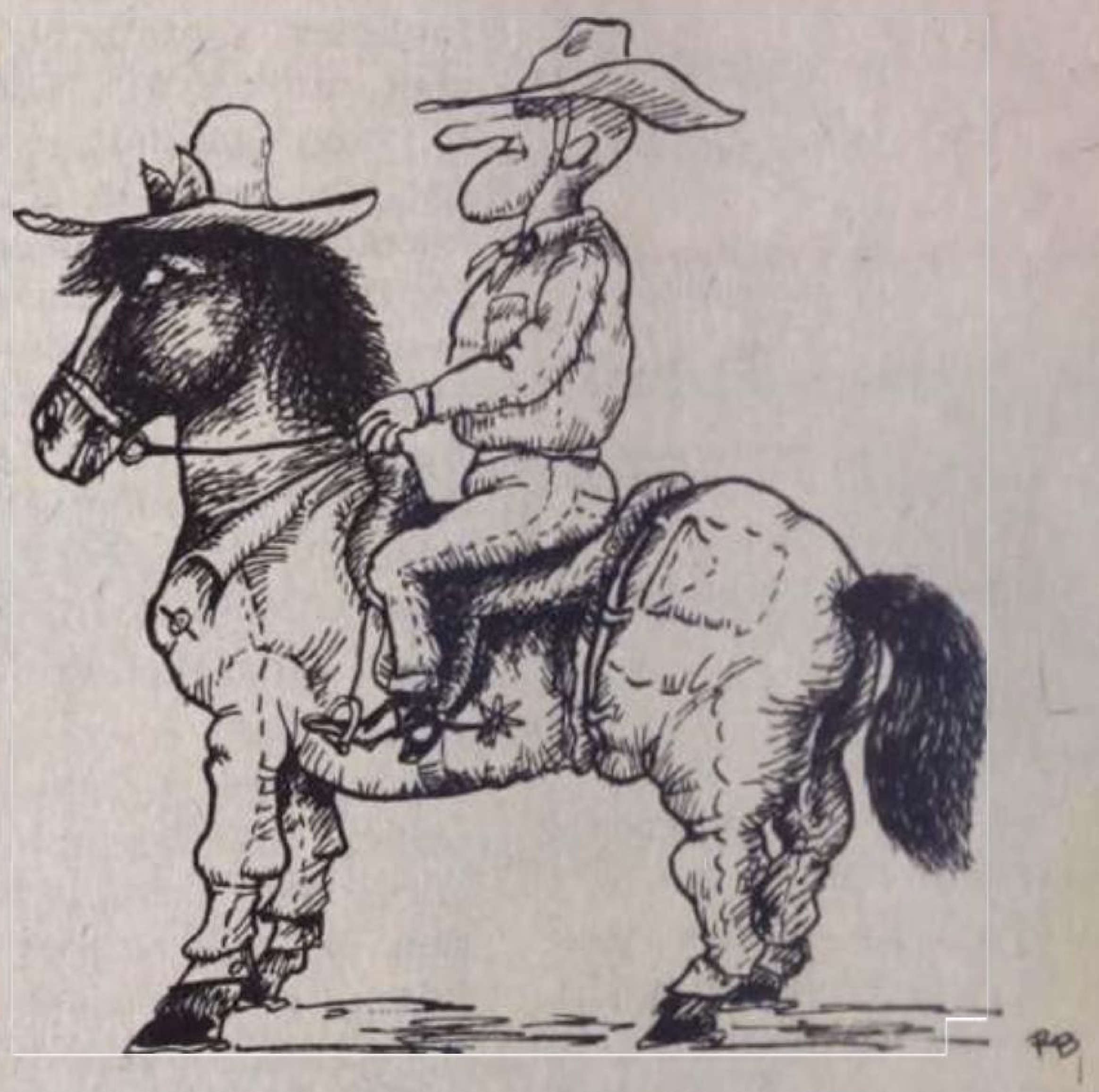
Hát kérem! Válás-ügyben mi magyarok, sajnos — statisztikai adatok bizonyítják —, világtekintély vagyunk. De olyan válást még mi sem nagyon láttunk amelyben nincs válóok —, hacsak nem maga a házasság az. (Ezt viszont a bíróságok nem nagyon akceptálják, még akkor sem, ha a családjogi törvények enyhébbek a miénknél.) Ilyesmiről van ugyanis szó a huszadik házassági évforduló felé tartó angol pár esetében, vagyis — már maga a kiindulás csinálmány. „Mache" — ahogy a pesti esztéták sommásan értékelik. — Jó, tudom, a férj közelmúltjában volt valami hölgyemény, még moziban is látták őket (ó, jaj!), s a szigorú brit etika szerint ez már elegendő a szétválasztási verdikthez; ám a feleség szerint nem ez csinált belőle felperest. Hanem micsoda? Természetesen a viták, az állandó ellentmondások beleszólások stb. Mindezt a férj leendő új lakásán tudjuk meg, ahová lóhalálában siet a frissen vált feleség, hogy lebeszélje ex-férjét a bérleményről. Mert hogy az borzasztó... (Tényleg az!) Íme egy újabb belügyekbe való beavatkozás, amelyet perpatvar követ; az író és a rendező verítéke patakokban csorog a két színész arcán hogy hihetővé tegyék az összeférhetetlenséget.

Problémák persze adódnak. Ilyen elsősorban a feleségé, aki nehezen tudja eldönteni, milyen ruhát vegyen fel a válóperi tárgyalásra. Ilyen a férjé, aki szemmel láthatólag unatkozik mind szállásadó barátai, mind gyermekei társaságában. Ilyen a gyerekeké, akiket papírmaséból vágtak ki és most nem tudják, hogyan is kell hasonló szituációban viselkedniök. És ilyen a nézőé, aki nem tudja, hogy a férj miből fogja a nagyvonalúan átvállalt költségeket illetve azok fedezetét előteremteni, mert dolgozni egy pillanatig sem láttuk. (Lehet, hogy erről szól majd a következő öt rész.)

Ha arra gondolunk, hogy a sorozatoknak általában az eleje a legsikerültebb és onnantól kezdve inkább csak lejt a történet —, újabb probléma vetődik fel: a folytatást vajon az alagsorból avagy a pincéből célszerűbb-e néznünk?

Lux Alfréd

UNIFORMIS

— Mi van emberek? Itt lesz a magyar autógyár központi szereldéje?

Új jelmondat a Ferihegy 2-n

ÁZUNK RENDELKEZÉSÉRE!

Módosítják a büntetésvégrehajtást

NAPIRENDEN A SZABAD BÖRTÖNVÁLASZTÁS?

KORUNK REJTÉLYE

— Kik ülnek mellette?

HÁTHA VALAKI NEM ISMERI

Két festő beszélget.

— Mit szólnak a kritikusok a kiállításodhoz?

— Megoszlanak a vélemények. Van, aki a festéket sajnálja, van aki a vásznat.

*

— Mit csinált azzal a sok itallal? — kérdezi a bíró a vádlottat, aki kirabolt egy italboltot.

— Eladtam.

— És a pénzzel mit csinált?

— Elittam.

KÁNIKULA

HURRÁ, MILLENNIUM

Fel a szívekkel, nemzetiszín mosolyt az ajkakra, ezeresztendős fennállását ünnepli nálunk a jelen gazdasági helyzet. Ez az elcsigázott kis ország terebélyes története során rengeteget szűkölködött. Hol ez hiányzott, hol az hiányzott, de jelen gazdasági helyzet — az mindig volt. Az ünnep hangulatában, s nemes pátoszunk igazolásául üssük fel a históriás lapokat, az egyszerűség kedvéért csak amúgy évszázados léptékben.

985—991: I. (Babenberg) Lipót, osztrák őrgróf visszafoglalja Melk várát a magyaroktól. II. (Civakodó) Henrik, bajor herceg benyomul a bécsi medencébe, mire a magyarok kiürítik a Lajtán túli területet. Géza fejedelem: — Erre az időszakra terveztük a pannonhalmi bencés monostor építését. De jelen gazdasági helyzetben átmenetileg le kell mondanunk az efféle nagyberuházásokról.

1087: Cselgü vezetésével besenyő sereg támad Bizáncra és Drinápolynál vereséget szenved. Szent László mindenesetre összeíratja a pannonhalmi apátság kincseit, ruháit könyveit, birtokait, szolgáló népeit és állatállományát: — Jelen gazdasági helyzetben fontolóra kell vennünk egy új adórendszer bevezetésének lehetőségét.

1187: III. Béla összeíratja a királyi birtokokon élő udvarnokok kiváltságos rétegét, a szabad udvarnokokat, mert az udvarnokok közül sokan önkényesen közéjük sorolják magukat, hogy ezáltal a királyi bevételek rovására kedvezőbb helyzetbe jussanak. III. Béla: — Jelen gazdasági helyzetben nem mindegy hogy egy sávval feljebb, vagy egy sávval lejjebb.

1287: IV. (Kun) László nem engedélyezi, hogy a budavári polgárok évente egyszer vámmentes országos vásárt tartsanak: — Jelen gazdasági helyzetben? Egy nyavalyát!

1387: I. Tvrtko István bosnyák király hadba lép Zsigmond ellen. Zsigmond a fölkelők elleni hadjárat költségeire heted-adó néven rendkívüli jövedelemadót vet ki: Zsigmond: — Jelen gazdasági helyzetben a rendkívüli jövedelemadóban semmi rendkívülit nem látok.

A játszi népi fantázia a heted-adót csakhamar nyögheted-adónak kezdi titulálni.

1487: Nagylucsei Orbán kötelezi a nagyszombati polgárokat, hogy minden bérelt szőlejük után kilencedet fizessenek a Szentgyörgyi grófoknak. Mátyás király: — Jelen gazdasági helyzetben csak egy lehet a jelszavunk: „Fizessenek a szegények"!

1587: Éhínség Erdélyben, a Magyar Kamara harmincadvámból származó évi összbevétele kerek számban 137 000 forint. Az országból kihajtott szarvasmarhák száma 130 ezer. I. Rudolf: — Jelen gazdasági helyzetben minden eszközzel fokoznunk kell a tőkés piacok felé irányuló marhaexportot. Szerény megítélésem szerint ebből az árulféleségből még hosszú időn át jut is, marad is.

1687: Apafi Mihály erdélyi fejedelem és Lotharingiai Károly Balázsfalván szerződést írt alá. A császári hadak téli szálláshelyéül 12 várat jelöl ki és 700 000 forint fizetésére kötelezi Erdélyt. Apafi: — Jelen gazdasági helyzetben összetehetjük a kezünket, ha egyáltalán bárkivel, bármit aláírhatunk.

1787: II. József a II. Katalin cárnővel kötött szövetség értelmében belép az orosz—török háborúba. Seregei megkísérlik rajtaütéssel elfoglalni Belgrádot, de sikertelenül. II. József: — Jelen gazdasági helyzetben is kötelességünk az utolsó fillérig kitartani szövetségeseink mellett. A közhangulat javítására minden esetre állatviadalokat bemutató hecc-színházat nyitok Pesten.

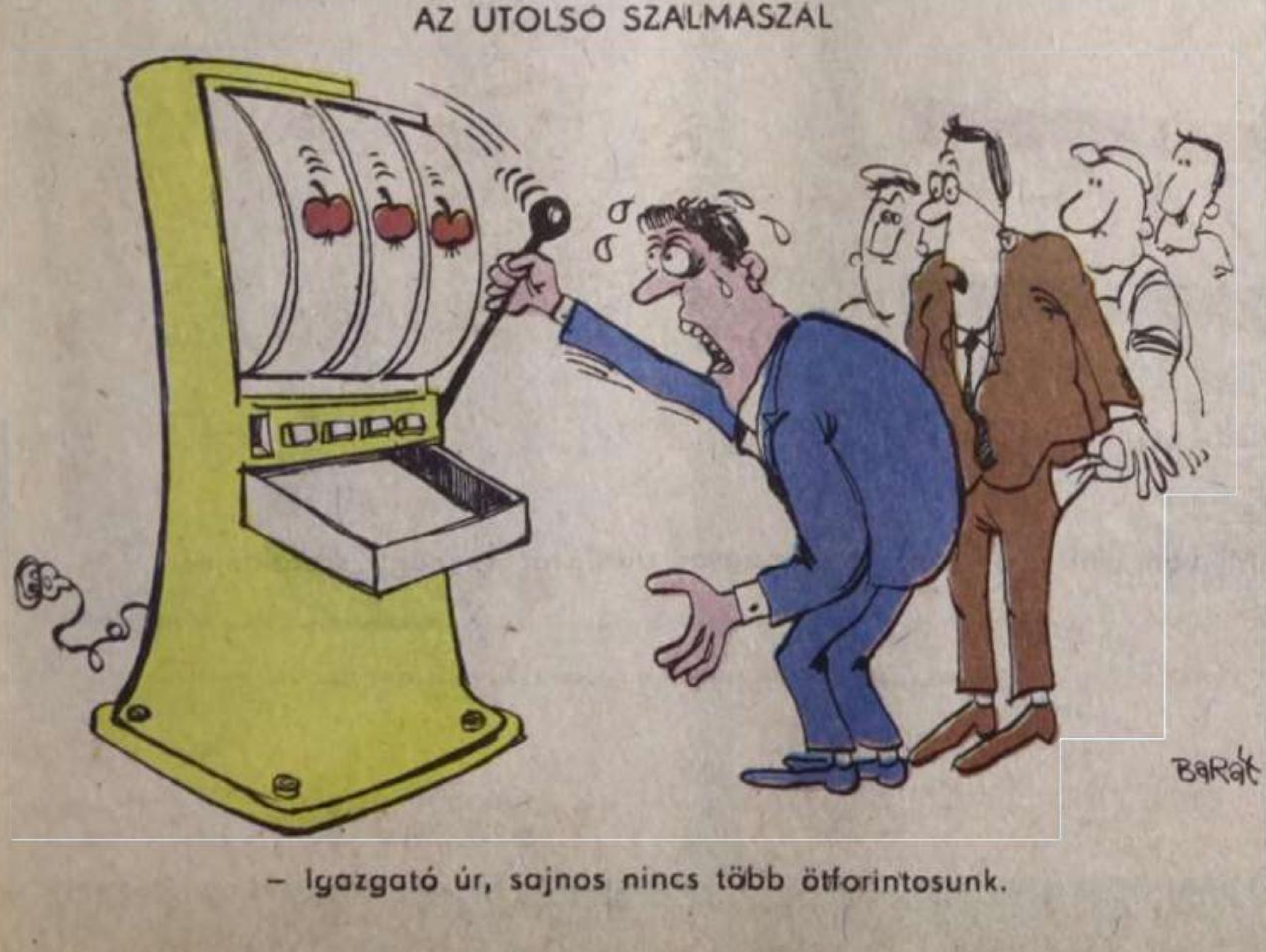
1887: I. Ferenc József szentesíti az osztrák—magyar vámterület általános vámtarifájának módosításáról szóló törvénycikket és ezzel számos ipari, valamint mezőgazdasági termény vámtételét megemeli. I. Ferenc József: — Minden nagyon szép, minden nagyon jó, mindennel meg vagyok elégedve. Kivéve a jelen gazdasági helyzetet.

1987: — szintúgy!

További kilátások: forduljunk az UNESCO-hoz, hogy a „jelen gazdasági helyzet" kifejezés minden devizaelszámolású nyelven jelentse ezt: „Csak egy pár fillért, jó emberek, az úr szent nevében . . ."

Peterdi Pál

AZ UTOLSÓ SZALMASZÁL

— Igazgató úr, sajnos nincs több ötforintosunk.

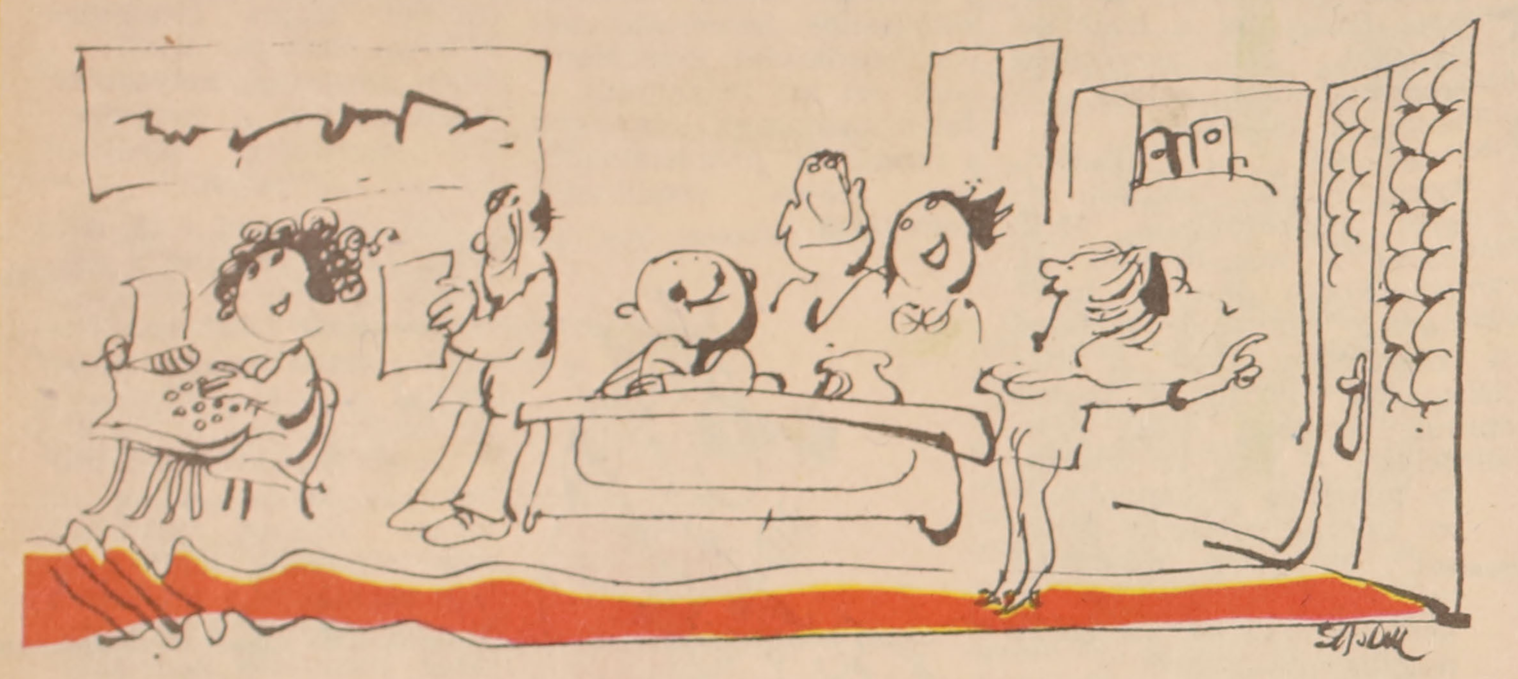
— Ma már a lányok nem vezetnek naplót, te buta! Mire való a személyi számítógép?

MAJD ELVÁLIK...

JÖHET A KÖVETKEZŐ

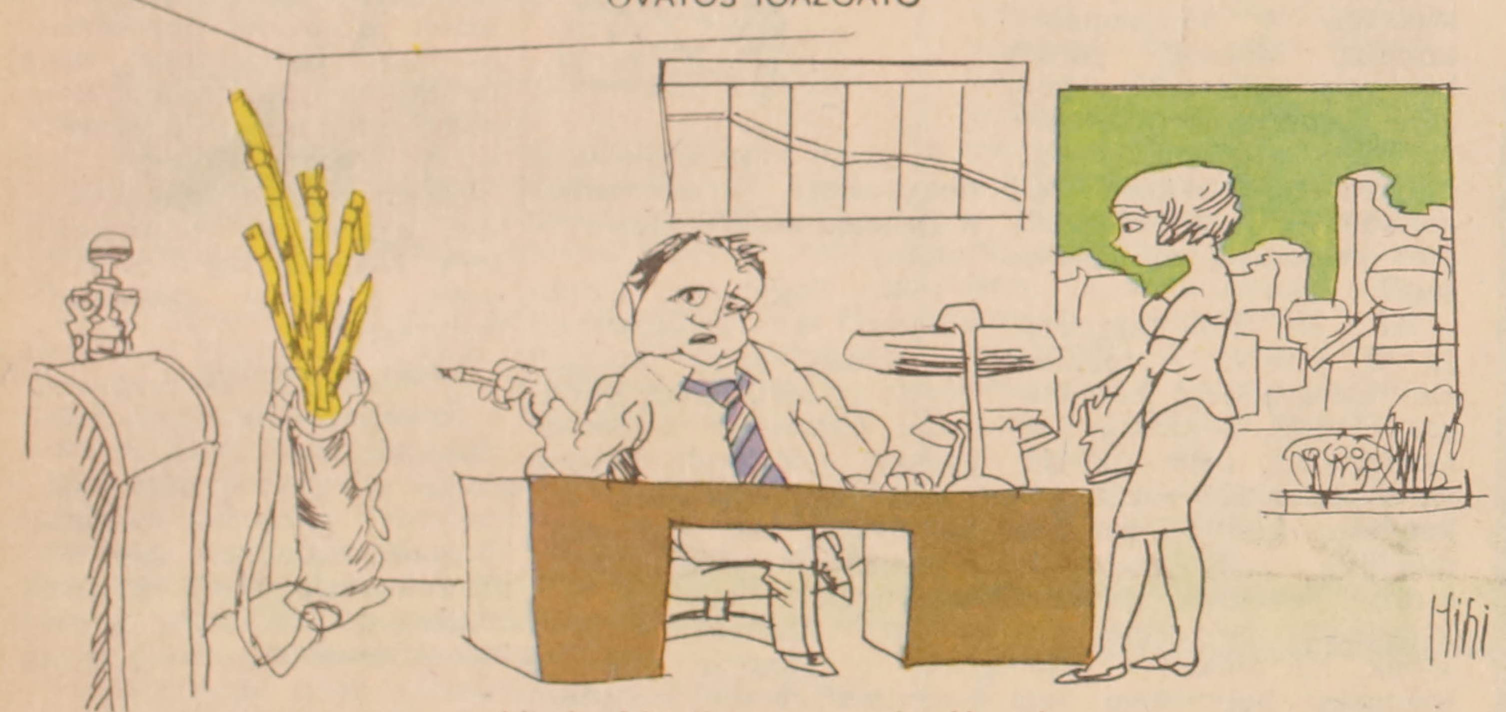

– Nincs!

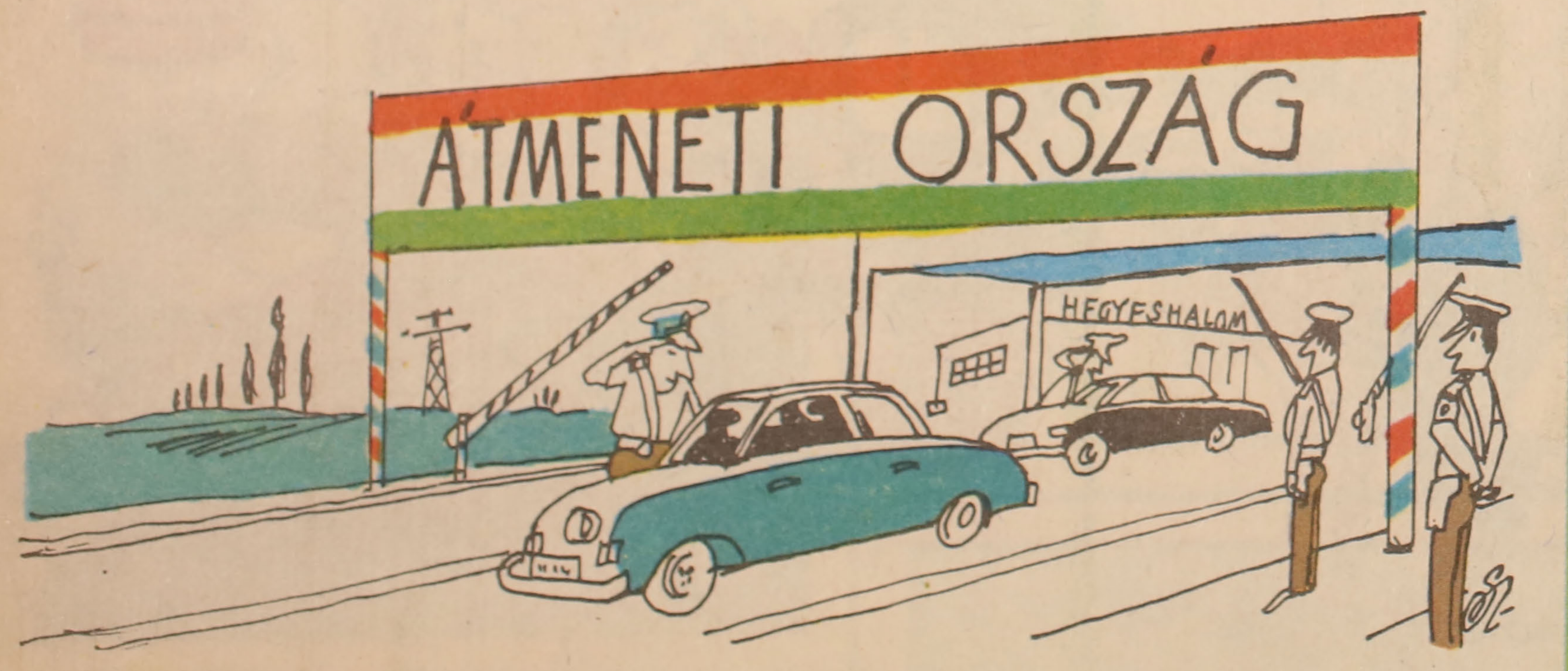
– Most jókedve van a vezérigazgató kartársnőnek, megkapta a gyerektartást!

ÓVATOS IGAZGATÓ

– Mindig kéznél tartom a sátorfámat!

ITT KEZDŐDIK

ELHÚZÓDÓ VÁLÓPEREK

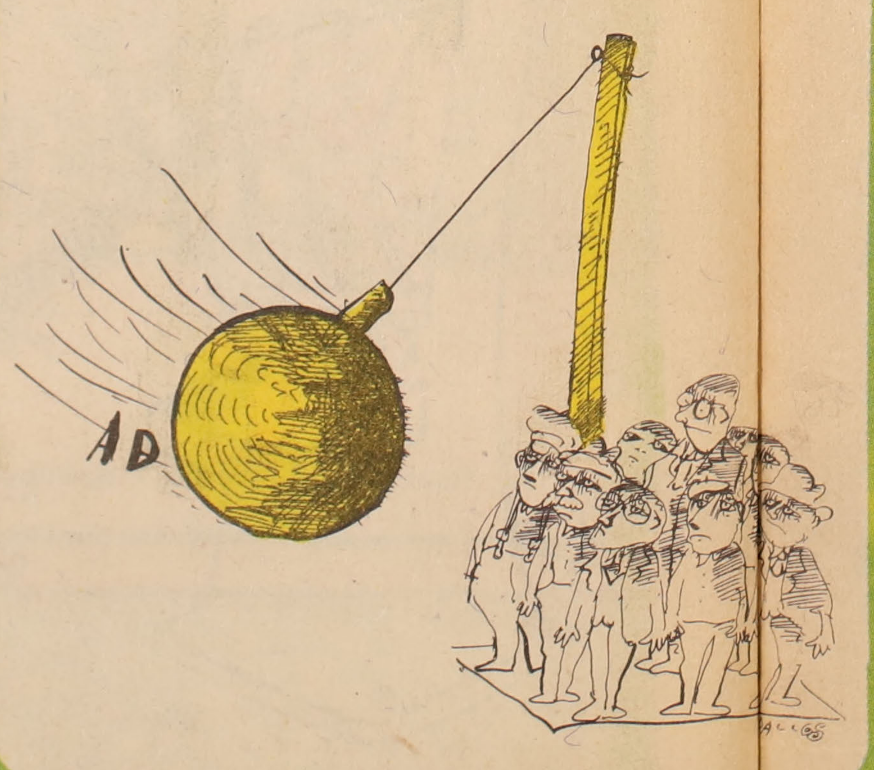
– Igaza volt a papnak, hogy csak az ásó-kapa fog elválasztani bennünket...

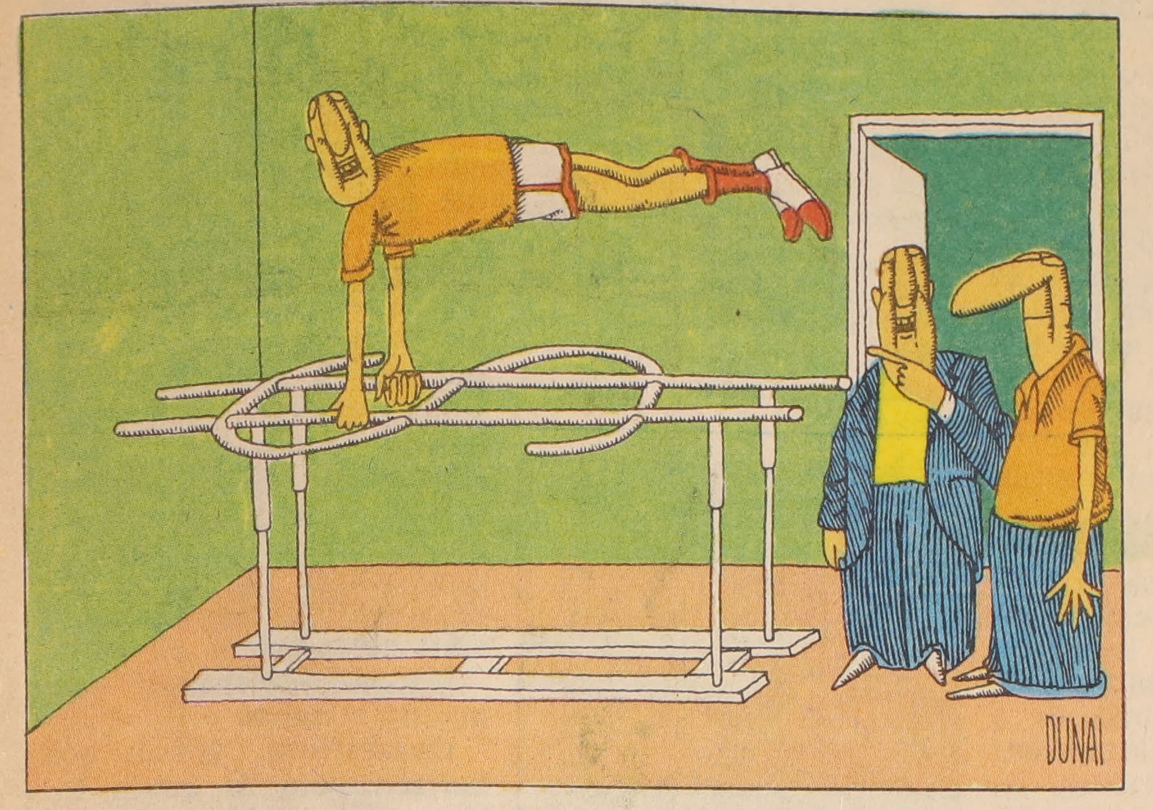
NEHÉZ IDŐK

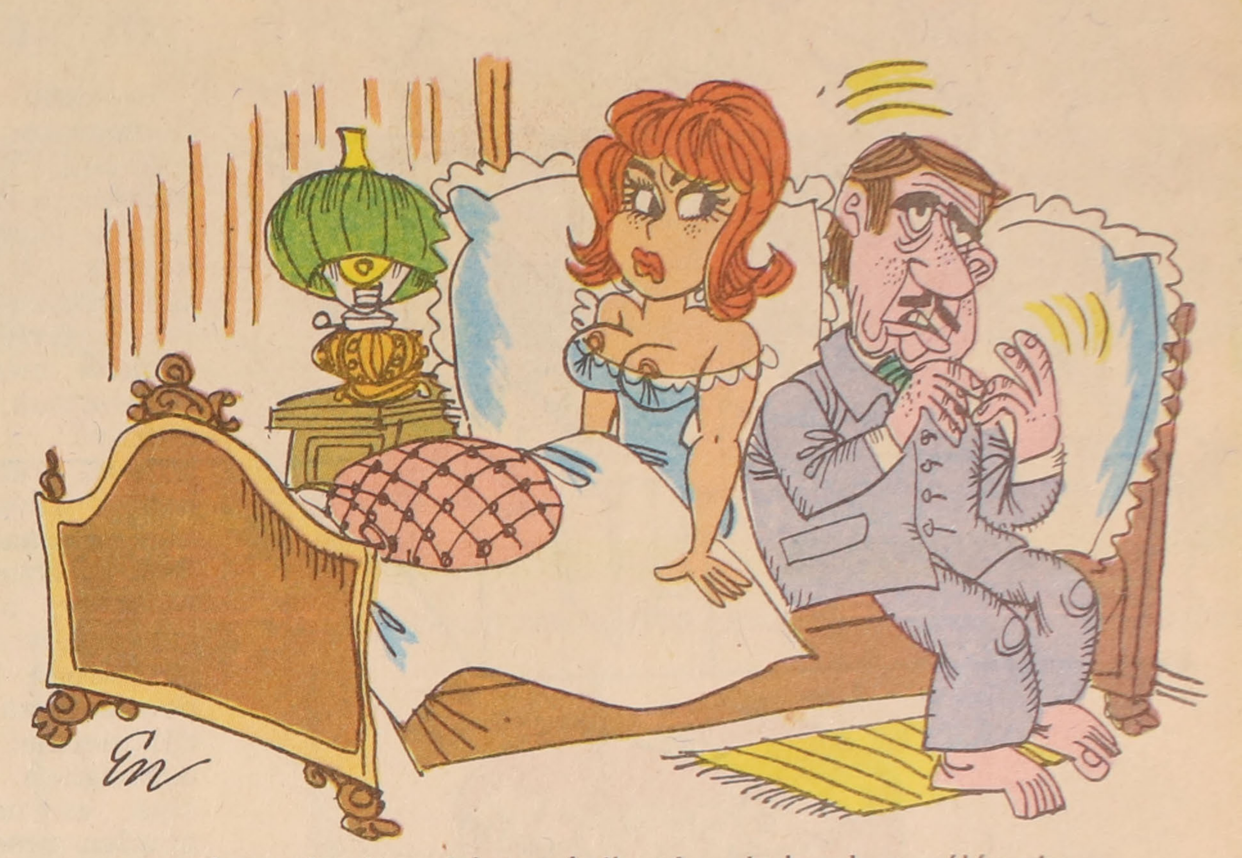
– Azt mondják, a válókeresetet is megadóztatják!

KUGLI

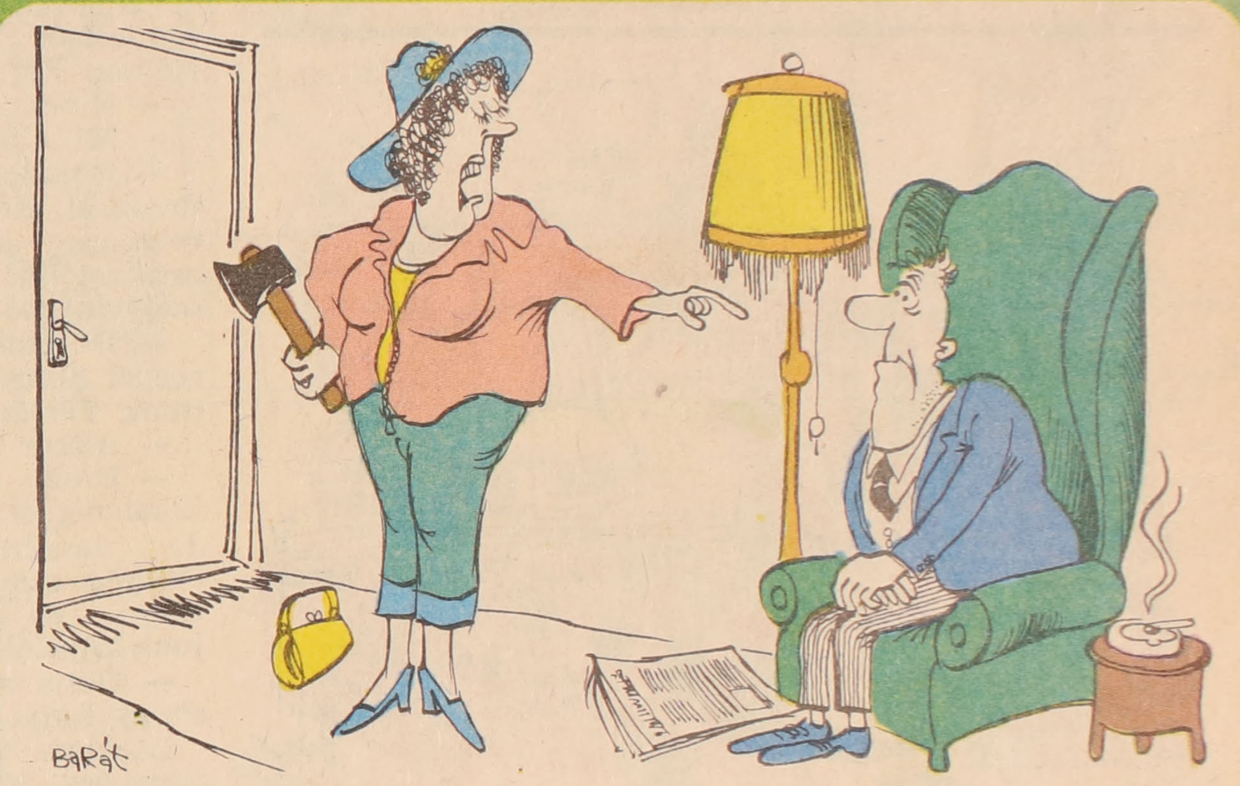
– Versenyzőnk külföldi szerződést szeretne...

– Azt számolom, hányat kell még aludnunk a válóperig.

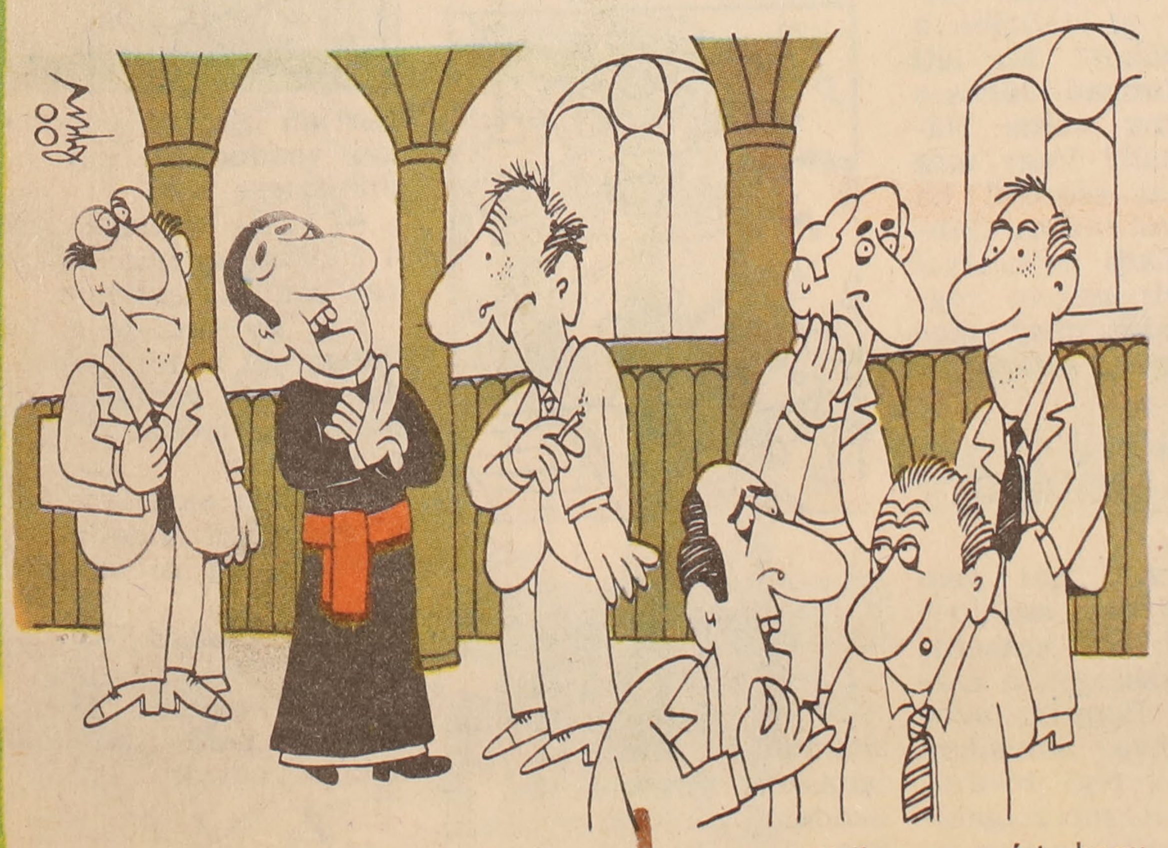

– Megőrültél, Ráró, hogy három évvel a válásunk után is idehozod, ha berúg?

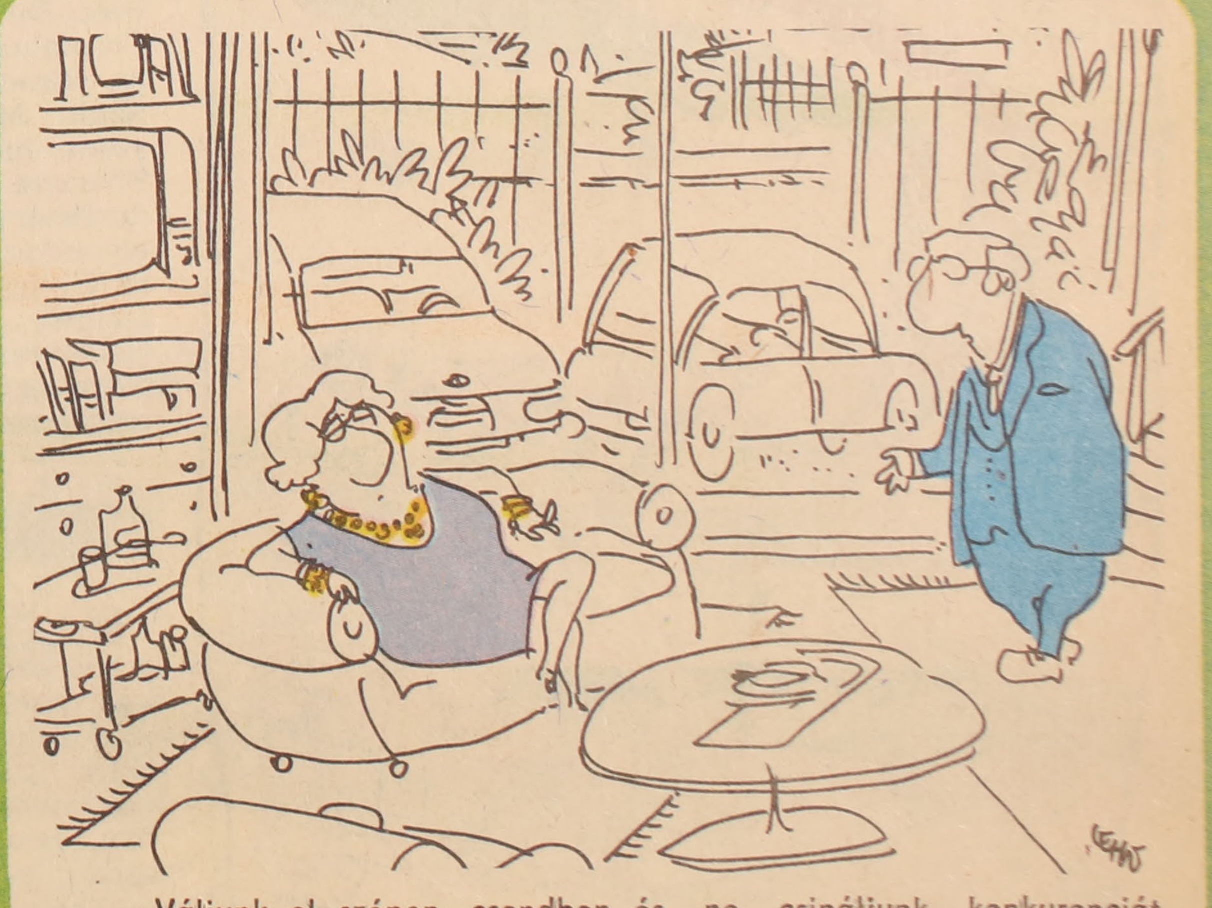

– Szóval szerinted az új családjogi törvény ránk nem vonatkozik?!

KÉPVISELŐK

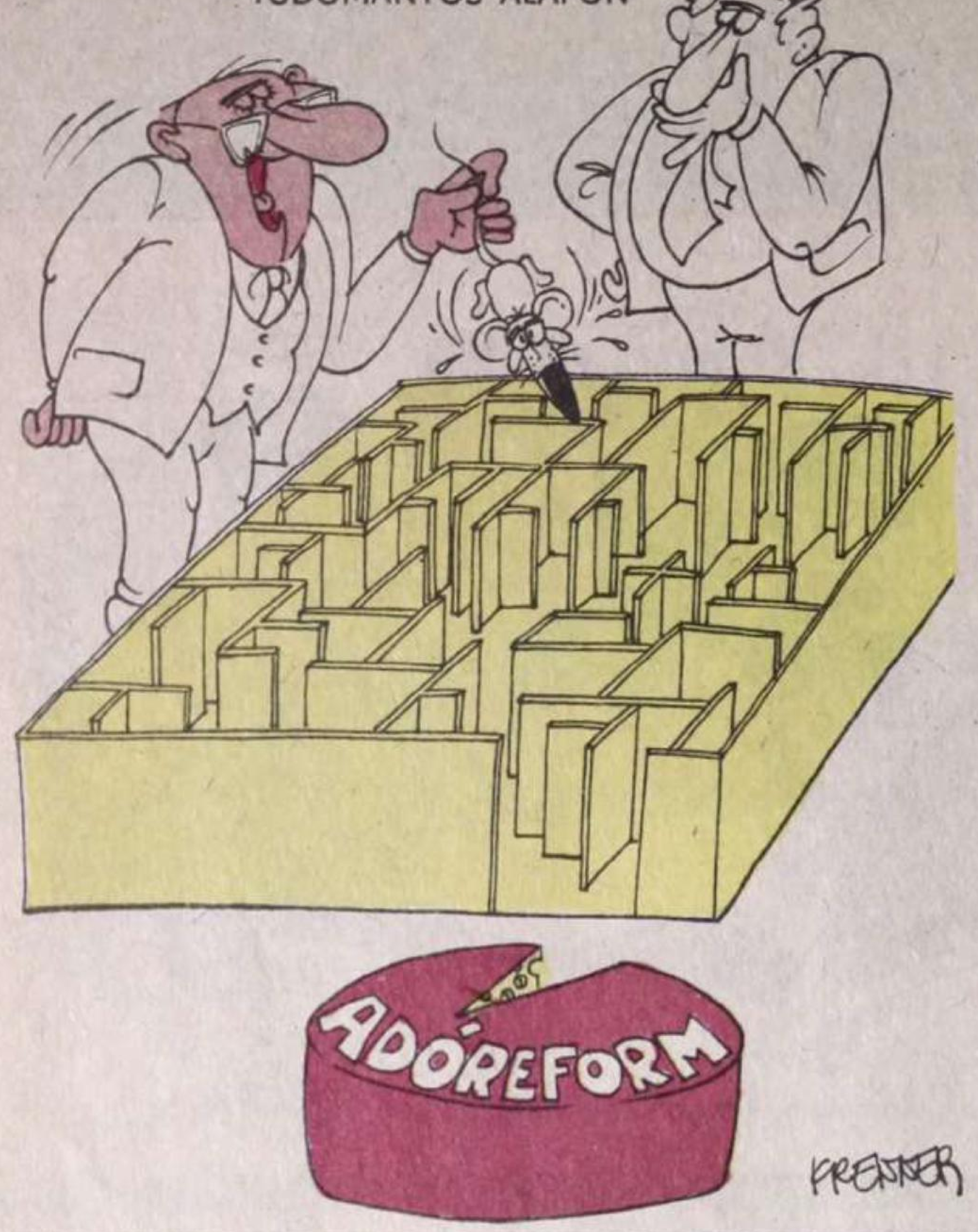

– Ami engem illet, fiam, én minden este imádkozom azért, hogy törleszteni tudjuk a hiteleket...

– Váljunk el szépen, csendben és ne csináljunk konkurenciát egymás butikjának!

TUDOMÁNYOS ALAPON

– Romlás van a téeszünkön, elapadt az állami dotáció.

– Így messziről úgy látni, mintha újjáéledt volna az ipar...

Csak úgy firkálgatok

EGY KIS AKADÁLY

Brazíliai utazásunk előtt nemegyszer ellenőriztünk mindent. Malária ellen szedjük a Tindurint, mindenféle kórok ellen megkaptuk a védőoltásokat, táskánkban Neomagnol az ivóvíz fertőtlenítésére. Ujjunkról még a jegygyűrűt is lehúztuk, mert ugye ott szörnyű a közbiztonság. Útlevél rendben, útlevélben a kilépő papír rendben, átutazó vízum rendben, célvízum rendben, repülőjegy, biztosítás, devizaengedély rendben. A bőröndökben belül kartonlapon a hazai címünk és a délamerikai címünk, és a csomagban jól kitaposott cipő, és napszemüveg és minden rendben és semmi akadály. Akkor holnap reggel hatra hívjál egy taxit.

Felhívom a Főtaxi előrendelését, a 188-888-at. Holnap reg...

— Nincs.

— Mi nincs?

— Holnapra nem fogadunk el előrendelést. Háromnapos ünnep, gépkocsivezetőink nagy része szabadnapos.

— De ember ... nekünk reggel hétre kinn kell lennünk Ferihegyen ...

— Akkor sincs taxi.

— Uram. Budapesttől Londonig és Londontól Rio de Janeiróig és Sao Paulóig nincs semmi akadály... és akkor ne tudjunk eljutni...

— Oldja meg asszonyom, ahogy tudja.

Lázálom volt ez a néhány óra. Minden autós ismerősünk, barátunk háromnapos víkenden. Hagyjuk itthon minden ruhánkat? Taszigáljuk végig az Üllői úton a bőröndjeinket? Este kilenckor rátaláltunk egy barátunkra, aki szívesen vállalta, hogy hajnalban lejön értünk a Rózsadomb tetejéről. A mi ügyünk ezzel meg is oldódott. De mi lett volna, ha Columbus taxin akart volna kimenni a kikötőbe a Santa Máriához? Mi lett volna, ha Hunyadi János a Főtaxira várt volna Nádorfehérvárnál? Vagy még elgondolni is szörnyű ha az Úr így szól voltna Gábrielhez, szaladj arkangyal fiam, rendelj nekem reggelre egy taxit, meg akarom teremteni a világot...

SZÍNES SZALAG

Minket most már nem érhet semmi baj, csuklónkon viselünk egy keskeny, zöld selyemszalagot, a szalagra Szent Bomfim neve van nyomtatva. Salvadorban, Brazília régi fővárosában, a volt rabszolgakikötőben a lakosság túlnyomó többsége most is fekete. Vallásuk keveredik a katolikus vallással és az afrikai törzsi hagyományokkal. Az afrikai vallást a katolikussal Szent Bomfim egyesítette. Az ő nevét viselő színes szalagok szerencsét hoznak. Viselőjének szerencséje lesz a szerelemben, egészséges marad, hamarosan vagyonra tesz szert. Ezenkívül nem éri autóbaleset. De ha mégis, akkor a másik kocsiban lesz a nagyobb kár...

SIET A VENDÉG

Egy brazíliai orvosprofesszor szép, kertes villájába betoppan egy professzor-társ néhány perces, sürgős megbeszélésre. Rekkenő hőség van, a házigazda üdítőt, no persze és brazil kávét, és süteményt, és mangót és ananászt kínál vendégének. Az uzsonna végén megkérdi, nem volna-e kedve egyet lubickolni a kert uszodájában? Szívesen. Úszás után egy darabig pihennek a karosszékben, utána meginvitálják a vendéget vacsorára. Borozgatnak, falatoznak. Kilenc óra után a vendég feláll.

— Dehát hová siet úgy? — kérdi a háziasszony. — Van vendégszobánk...

— Nem, nem lehet —, szabódik a vendég. — A kocsiban kinn ül a feleségem.

KOMPUTER

Június elsején, hétfőn akartunk elrepülni az iguaszui vízesésekhez és kedden másodikán vissza Sao Paulóba. Szombaton este vettük észre, hogy másodika helyett harmadikára szól a repülőjegyünk. Nagyon megrémültünk, se időnk, se pénzünk még egy napot a vízeséseknél tölteni. Vasárnap a repülőirodák zárva, mit tegyünk?

Vendéglátónk mosolygott. Nem gond. Szombaton este tízkor felhívta telefonon a repülőtéri Varig irodát. És *nyolc, azaz nyolc másodperc múlva* így hangzott a válasz: a repülőjegyen elírás van, Önök rendben benne vannak a komputerben, kódszámuk ez és ez, a járat száma ez és ez, a gép indulási ideje... Hétfőn a repülőtéren akármelyik tisztviselőnk egy pillanat alatt helyesbíti a jegyen...

Így, az elmaradott harmadik világban.

Hazaértünk. Itthon sok befizetnivaló és kevés forint várt. Sebaj. Március óta műsoron van a Bábszínházban egy darabom, onnan biztosan van már egy kis pénz. Felhívtam a Szerzői Jogvédő Hivatalt, hogy mennyi a honorárium és hol vehetem fel.

— Tessék augusztusban érdeklődni, — hangzott a válasz. — Most az elszámolásokat komputerrel végezzük és ezért három hónapos a lemaradásunk.

Hogy mondja a dal? Kicsit szomorkás a hangulatom máma...

KORRUPCIÓ

Dél-Amerikában hallottuk a következő viccet:

Japánban, a Hakone tó

partján így szól dél-amerikai vendégéhez egy japán miniszter:

— Látja kolléga, abban a hídban én tíz százalékkal benne vagyok.

Egy év múlva a japán látogat el a föld túlsó oldalára. A vendéglátó rámutat a rohanó Parana folyóra:

— Látja excellenciád azt a gyönyörű hidat?

A vendég meresztgeti a szemét.

— De hiszen ott nincs semmi.

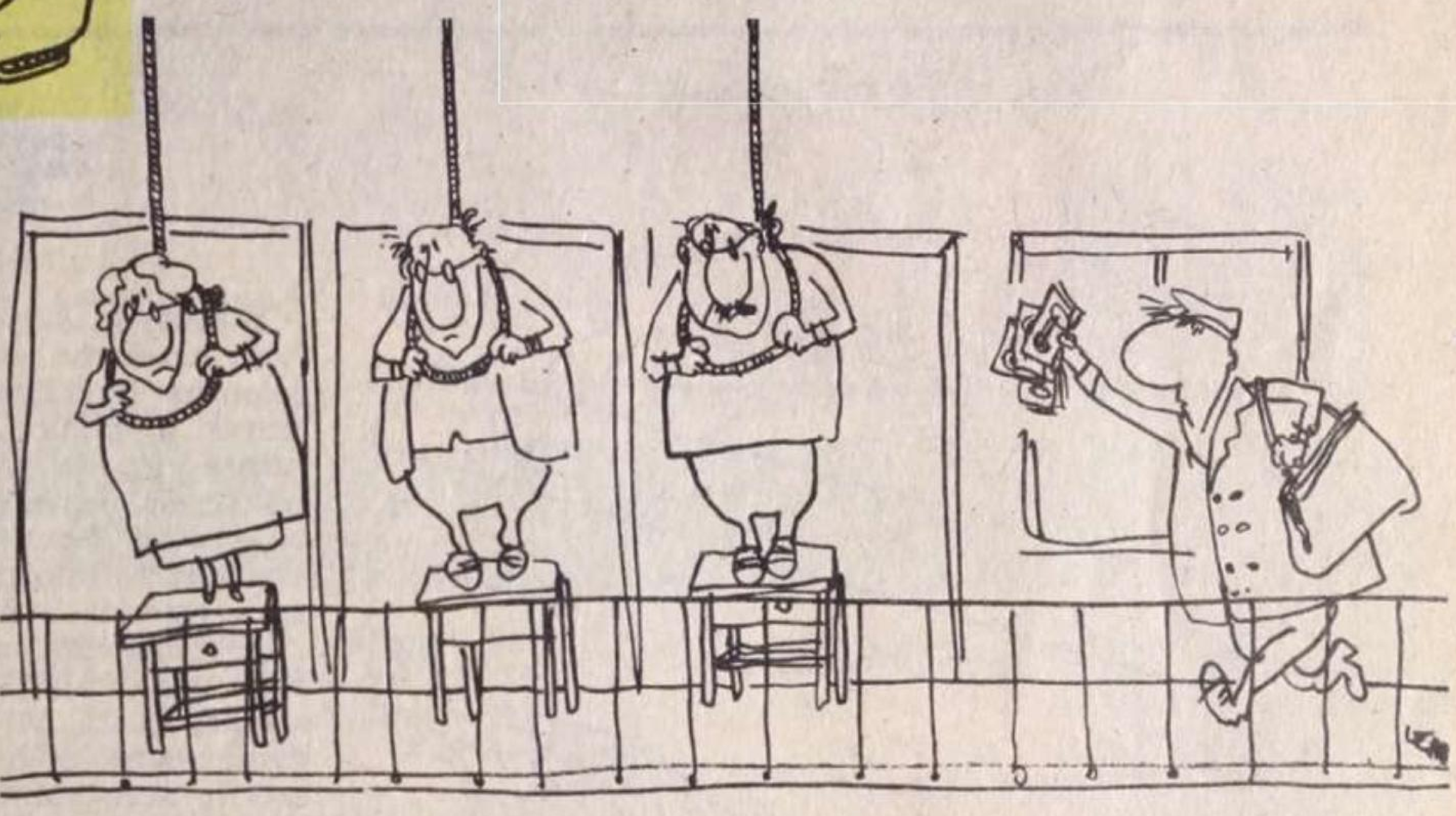
— No persze. Abban a hídban száz százalékban benne vagyok...

Fehér Klára

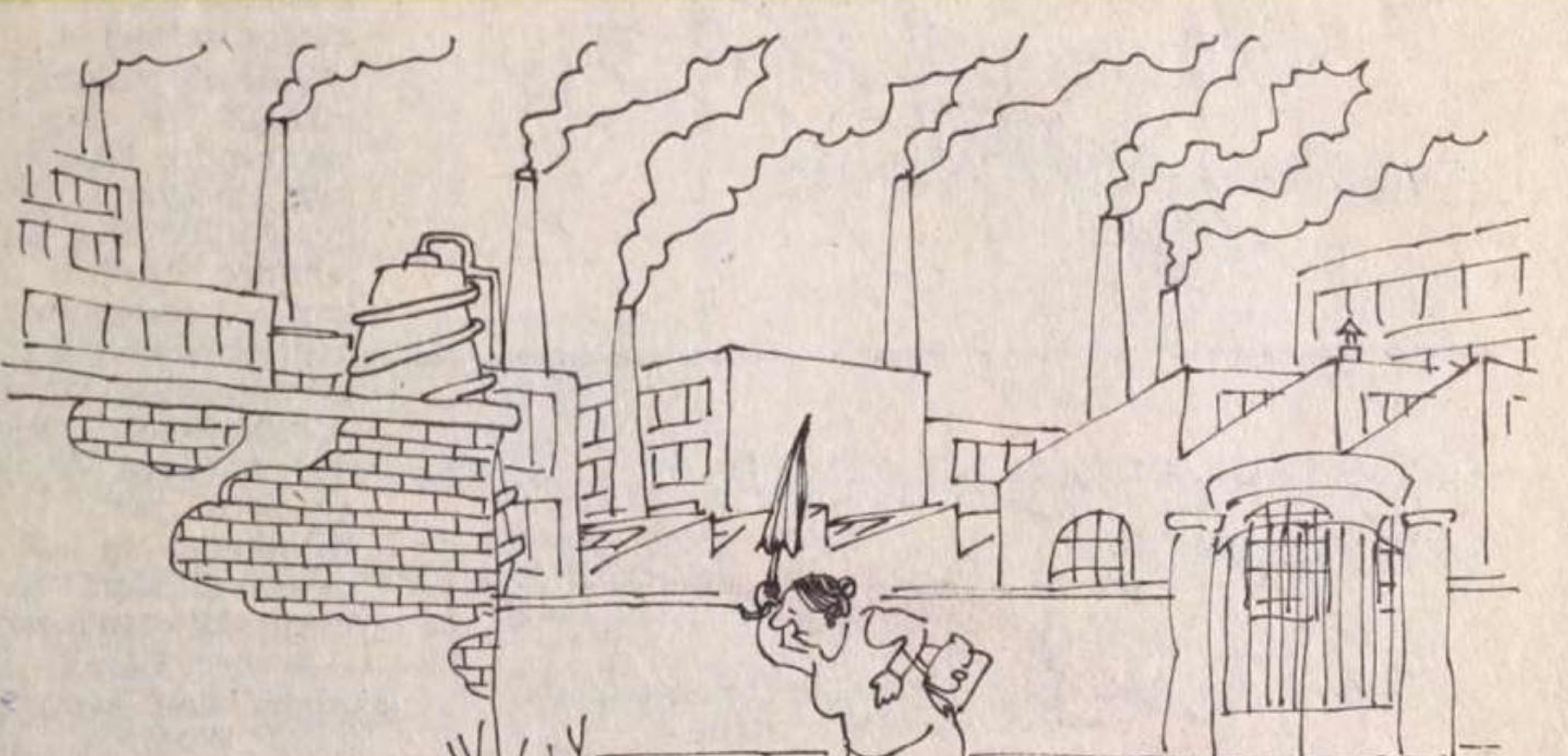

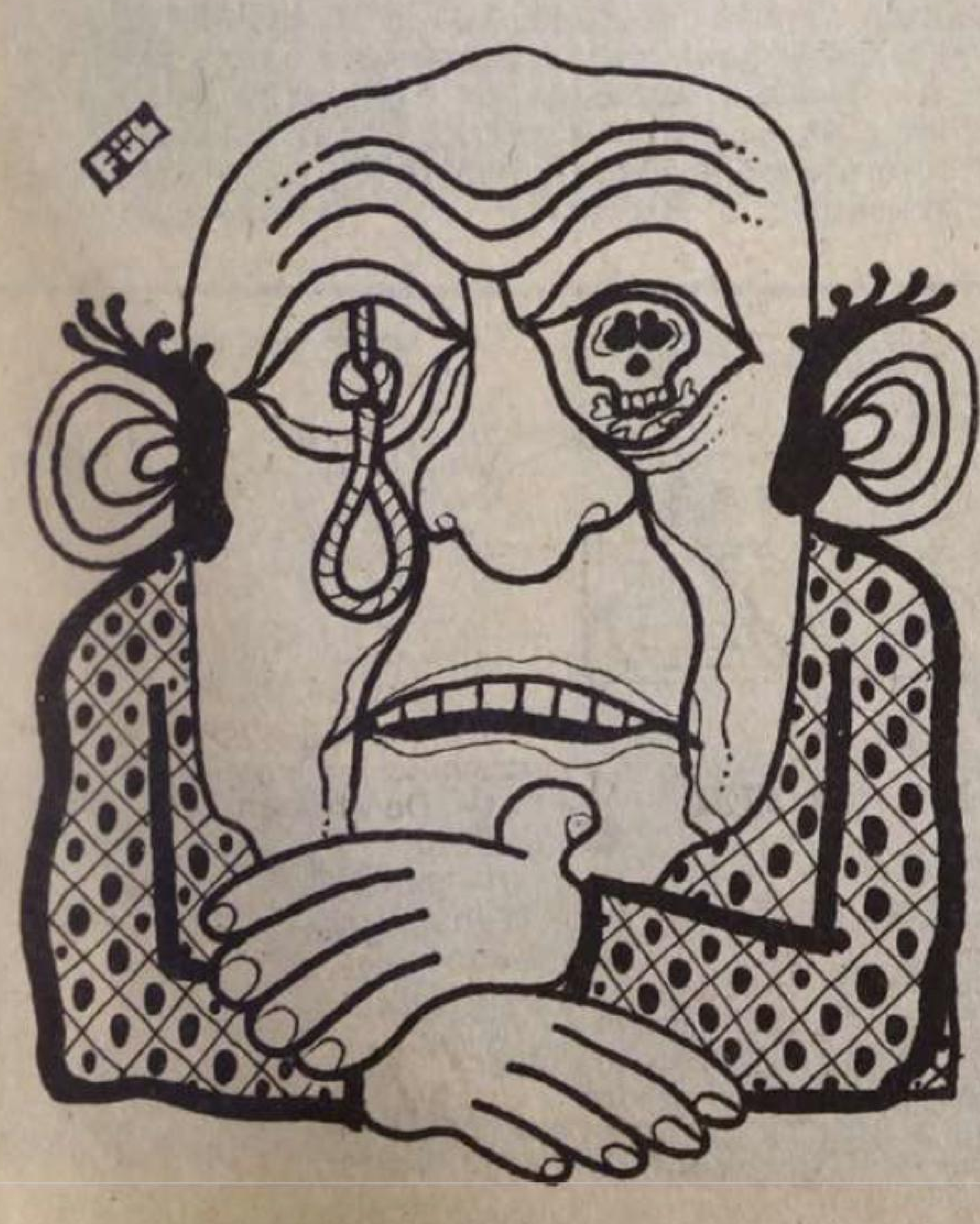
ÉLETUNT

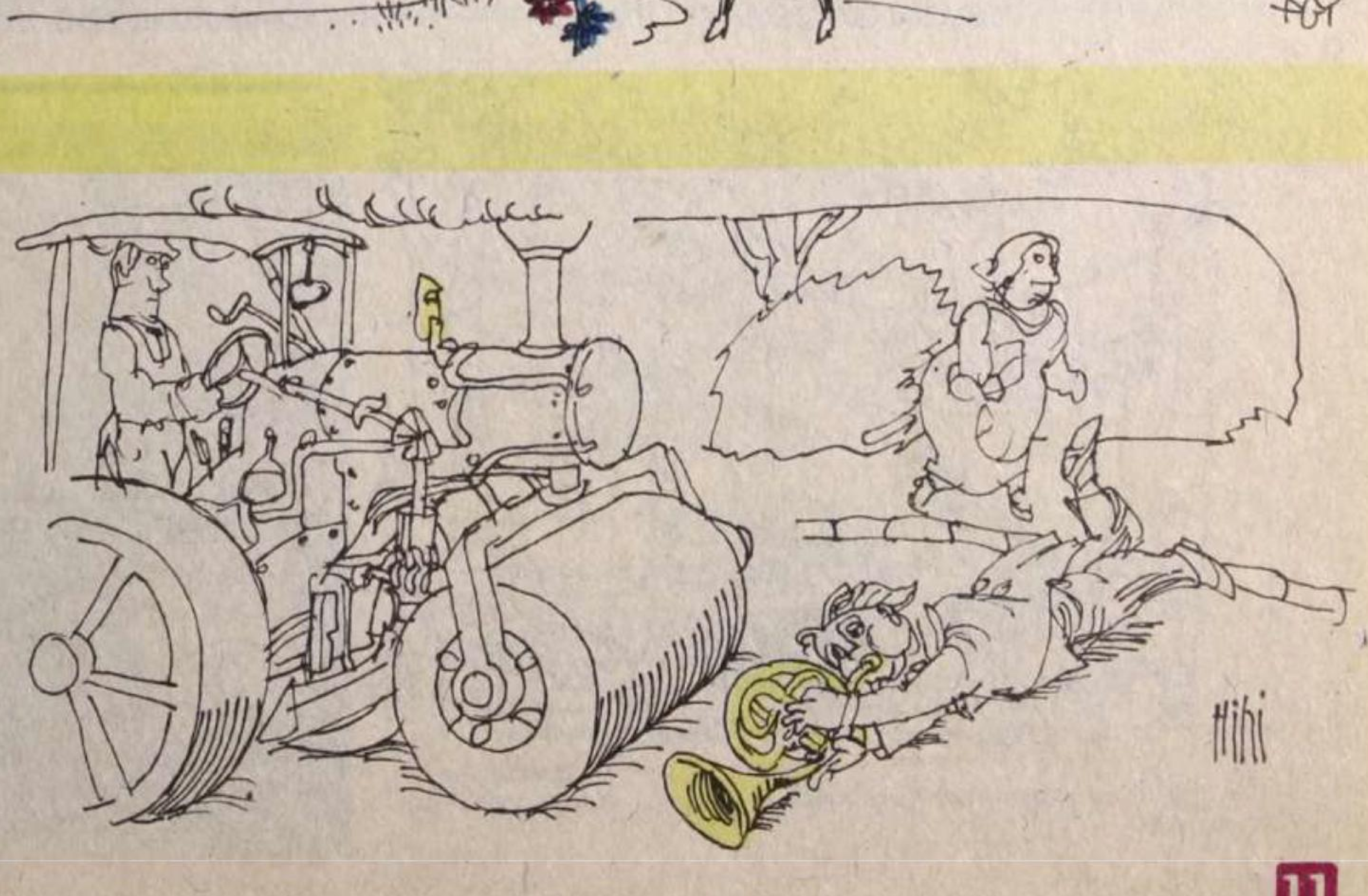
BALAZS-PIRI, DALLOS, LEHOCZKI, BRENNER, FÜLÖP, HEGEDÜS

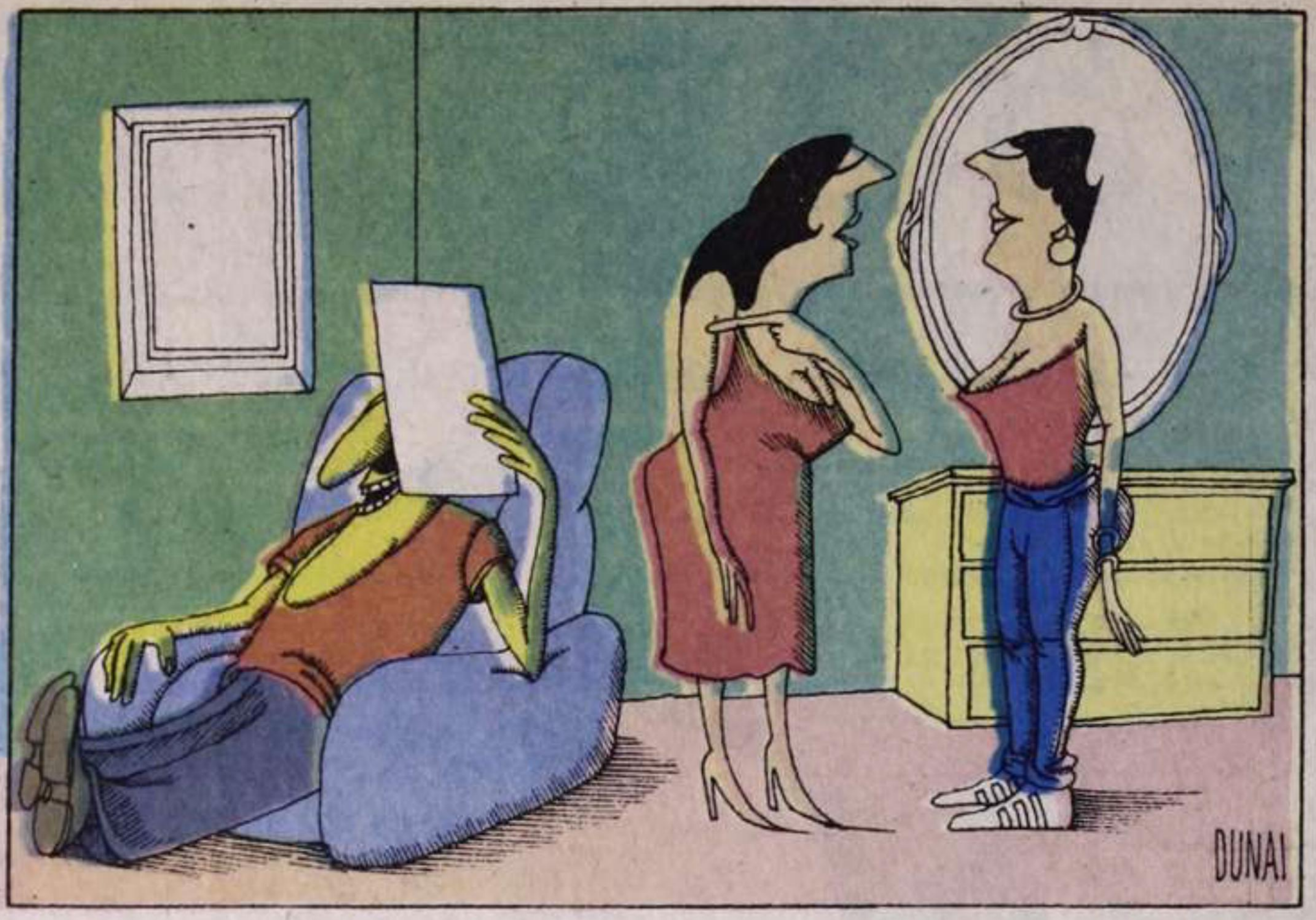

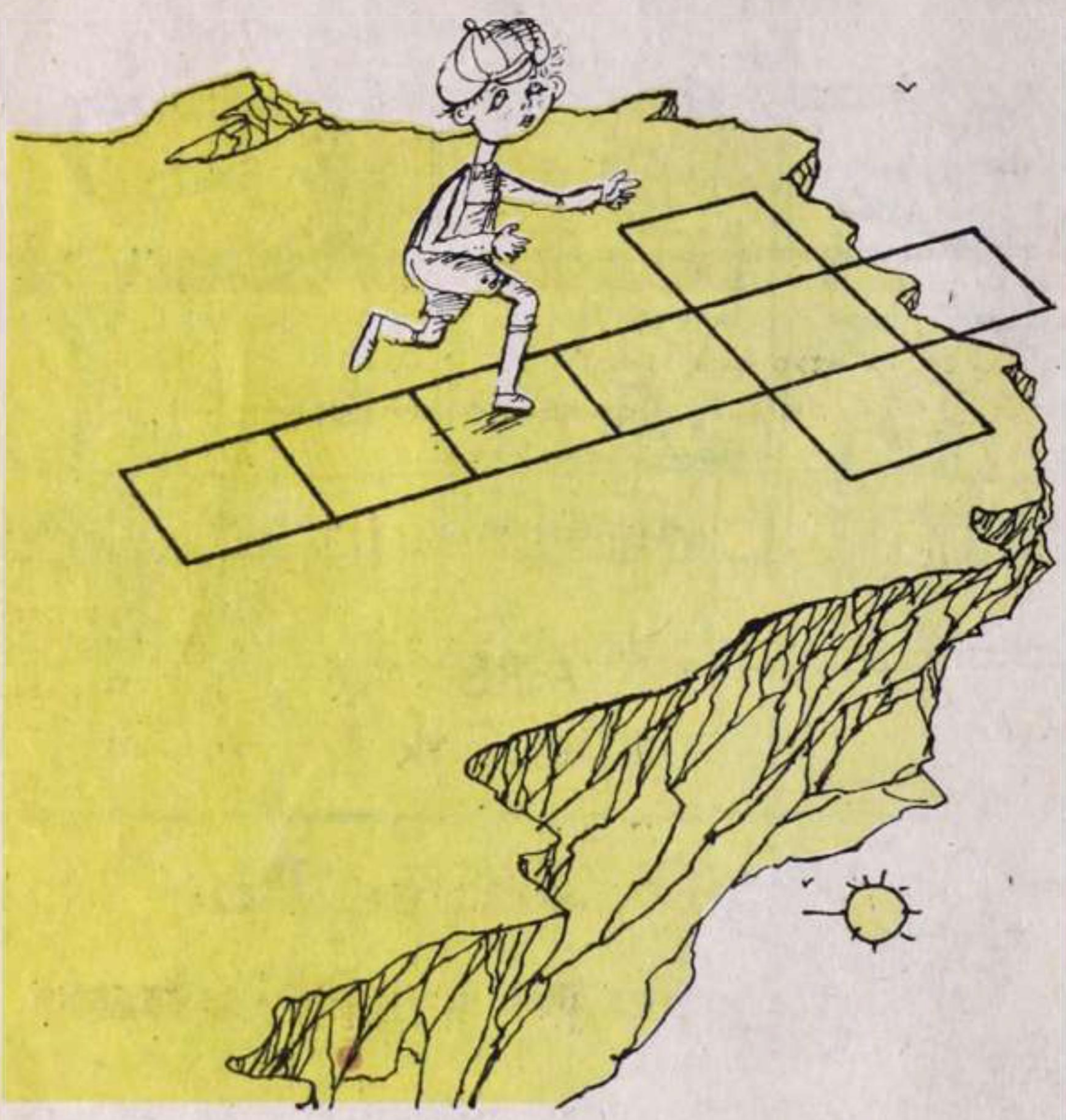

– Apádat pszichiáterhez kéne vinni, két napja a telefonkötvénnyel telefonál.

HÉTVÉGI TELEK

SOK A GYERMEKBALESET

HÁTHA VALAKI NEM ISMERI

— Gyerekek — kérdi osztályától a tanító néni — ki tudná megmondani hogy hívják azt az állatot, amelyiktől még az oroszlán is fél?

Jancsika jelentkezik:

— Oroszlánné.

FIATALOK ÖRÖMEI

– Hála a természetvédőknek, nyáron még van hol laknunk!

HUMORCSÚCS

Bizonyos vagyok benne, hogy az enyhülési folyamat jelentős lendületet kapott, mivel a humoristák is a színre léptek. A hírügynökségek megerősítették, hogy New York-ban találkozót tartottak az amerikai és a szovjet humoristák.

A találkozó napirendjéről nem sok információ szivárgott ki, de biztos vagyok benne, hogy az tárgyszerű, konstruktív légkörben zajlott. Nyilván ismét a szovjet delegáció volt a kezdeményező, és néhány Irangate-viccel kezdték a megbeszéléseket.

Válaszlépésként az amerikaiak az afgán viccek napirendre tűzését követelték, amelyet a szovjet tárgyalóküldöttség nagy türelemmel fogadott. Ám amikor a vendéglátók ragaszkodtak a kazah viccek regisztrálásához is, a szovjet delegáció elvi éllel mutatott rá arra, hogy a tárgyalások nem jó irányba haladnak, és ez a tény megkérdőjelezi az amerikaiak békeszándékát.

A tárgyalások során az amerikaiak saját poénjukként kívánták elsütni a Seremetyevo 3-ról szóló vicceket, azonban a szovjetek kétséget kizáró dokumentumokkal bizonyították hogy ezek az élcek az események után néhány órával egy Kálvin téri sörözőben születtek.

A magasszintű megbeszélések ezen szakaszában a szovjet küldöttség kénytelen volt ahhoz is ragaszkodni, hogy a viccek számbavételekor az Egyesült Államok szövetségeseiről sem szabad elfeledkezni, különös tekintettel a skót viccekre. Ugyanakkor — bizalomerősítő lépésként — nem tiltakozott a székely viccek napirendre tűzése ellen.

Sajnos, az amerikaiak a találkozón ismét eljöttek a régi mániájukkal, miszerint a Varsói Szerződés tagállamai a hagyományos viccek területén erőfölényre törekednek, a Szovjetunió viszont ragaszkodott ahhoz, hogy a vezető politikusok életkoráról szóló poénok kapcsán most már az amerikai fél is legyen egy kicsit önkritikusabb.

A találkozó záródokumentumának megfogalmazása természetesen nem volt vita nélküli. A dupla nulla megoldást a résztvevők — mint a legszakállasabb poént — eleve elvetették, ugyanakkor megállapodtak abban, hogy kétoldalú, átmeneti moratóriumot hirdetnek a rendőrviccekre.

A zárókommüniké végül is így kezdődött: „Egy nicaraguai ellenforradalmár és egy Angolában állomásozó kubai katona ül a vonaton..."

Trunkó Barnabás

MESTERHORGÁSZ

AZ OLVASÓ OLDALA

BOLHAPIAC

KERESNEK: Sebészeti műtéttan könyveket, atlaszokat; — Orion ST 240 típ. tunert; — Használt, de még jó állapotban levő szobabútort, csekély térítés ellenében; — Háromkerekű kerékpárt; — 2, 9 és 14 éves gyermekekre való ruhákat; — Gyermekjátékokat; — Jó állapotban levő BMX kerékpárt; — G. Arnaud: A félelem bére c. könyvét; — Arany János összes verseit; — Katona J.: Bánk Bán c. művét; — V. Hugo: 1793, Nyomorultak és A nevető ember című könyveit; — A Ludas Matyi 1977 és 1986 közötti teljes évfolyamait: — Szőnyeget; — 13 éves fiúra való ruhákat és 37-es méretű cipőket; — 158/60-as női méretre ruhákat, 36-os női cipőket; — Faliszőnyeget.

KÍNÁLNAK: 55 darabból álló sörösdoboz-gyűjteményt; — Jó állapotban levő 41-es hokikorcsolyát; — Asztali focit; — Háromfejes, oda-vissza játszó, szalagbemérős kazettás magnót; — Olympus OM 10 típ. fényképezőgépet 70—200 zoommal és 28 mm-es nagy látószögű optikával; — Régi sport-, katonai és más érmeket, jelvényeket, kitüntetéseket; — Az Élet és Tudomány 1950 és 1964 között megjelent egyes számait, évfolyamait; — Mozdonyok fémtábláit 1900-tól (15 különféle darab); — A Képes Mozi Híradó 1970 és 1975 között megjelent számait; — A Moziszem 1977 és 1979 közötti példányait; — 1966 és 1987 között megjelent 282 darabos kártyanaptár-gyűjteményt; — Komplett bűvészfelszerelést, mely áll 583 bűvészmutatvány leírásából és kb. 150 mutatvány kellékeiből; — 110 literes akváriumot vízszűrő-berendezéssel; — Diafilmvetítőt, 17 db mesefilmmel; — Czobor—Horlay: A Detectív Story c. angol nyelvlecke könyvet, nyelvtannal és 10 db majdnem új lemezzel; — Működőképes régi Remington írógépet; — Jó állapotban levő kempingágyat; — 47-es méretű férfi cipőt, amely vadonatúj, hófehér bőr, kétoldalt kevés kék díszítéssel.

CSERÉLNEK: Jó állapotban levő Union villanyvarrógépet, kis javításra szoruló Tesla mono lemezjátszót 10 db nagy és 5 db kislemezzel, lemeztartóval jó állapotban levő villanyírógépre; — Háromlapos gáztűzhelyt jó állapotban levő kerékpárra; — Egy szép, régi bécsi zongorát adnak annak, aki megjavít és levizsgáztat egy 1200-as Ladát; — A Ludas Matyi 1966 és 1986 között megjelent bekötött példányait, jó állapotban levő írógépre; — Ír szetter kiskutyát automata mosógépre, illetve valamilyen műszaki cikkre; — 55 darabból álló sörösdoboz-gyűjteményt, hazai vagy külföldi együttesek kis zászlóira, címereire, jelvényeire.

Az ajánlatokat, kívánságokat továbbra is levélben kérjük, pontos címmel, ha van, telefonszámmal. A közhírré tétetett holmik után munkanapokon 9 és 12 óra között a 335-718-as telefonszámon, a 4-es melléken lehet érdeklődni.

BEGIPSZELJEM?

Június 6-án a hévízi tófürdőben az egyenetlen farönkpadlón kibicsaklott a bokám. Elbicegtem a D épületben rendelő ügyeletes orvoshoz, aki kijött és a szomszéd szobába invitált, megtapogatta a lábamat, majd azt javasolta: menjek haza és borogassam. Fájdalmamban csak annyit kérdeztem: „Nem csinál vele semmit?" Erre ő: „Mit csináljak, begipszeljem?"

Másnap mentők vittek a keszthelyi kórházba, ahol megröntgenezték a lábamat és begipszelték. Érdekes módon nem tőlem kérdezték meg, hogy mit csináljanak.

Vajon, ha a sok száz külföldi közül ér valakit baleset, a hévízi orvos őket is hazaküldi, hogy borogassák otthon törött lábukat? Nem hiszem, hogy ez jót tenne patinás fürdővárosunk hírnevének.

Patakfalvi Gyuláné
Budapest

TÜCSÖK és BOGÁR

„A szociofilmes panelek és a fikciós panelek egymásba illesztése"

Szabó Róbert felvételei

Az a jó, ha egymásba illenek!

(A Filmvilágban fedezte fel Torma Miklós, váci olvasónk)

Az amerikai arizónai egyetem kutatói föltalálták egy olyan, tabletta formájában beszedhető pirulát, mely a kívánt árnyalatú barna színre festi az

Ennél már csak a pasztilla formában beszedhető kapszula hatásosabb!

(Az Új Tükörben fedezte fel G. F.)

Nyugdíjas férfit

PORTÁRSNAK
felveszünk

Most melyik porról van szó? Amelyből vétettünk, vagy amivé leszünk?

(Az Expresszben lelte Kovács Ferencné)

ber. Soha többé nem bújok ágyba akárkival az első alkalommal. S minden esetben óvszert használok. Azok, akik nem félnek az AIDS-től vagy hülyék vagy már fertőzöttek."

Mindjárt a második bújással kezdi!

(A Képes 7-ből nyirta F. G.)

II. János Pál pápa Dublinban

A város D-vel Írországban van, ám a pápa Lengyelországban járt. L-lel. Mint Lublin.

(A Magyar Nemzetben találta Szekeres József)

Sajnos, időközben nagyot változott a világ: eltűntek az egymással is rivalizáló, derék mesterek, de jószerivel a marhák is. A legutolsók kötőfékjét nyolc eszten-

A marhák — sajnos — még jószerivel sem!

(A Szabad Földben fedezte fel Szappanos Lajos, kétpói olvasónk)

FOTEX-STORY

Elküldtem egy tekercs filmet kidolgozásra a Fotex Amerikai—Magyar Fotószolgáltatási Kft-nek. Ők — sajnálatos módon — egy másik család képeit küldték vissza utánvéttel számunkra. Rögtön írtam a „cégnek", de válaszra se méltattak. Az a kérésem, hogy a mellékelt fotót közöljék le, így megtalálhatnánk a képek gazdáit. Legalább ők kapják meg elveszettnek hitt fotóikat.

Andris György
Zalaegerszeg
(teljes cím szerkesztőségünkben)

VESZTES

című rejtvényünk megfejtése:

— Ez igaz, azonban utána mindent visszanyer tőlem kártyán.

200-200 forintot nyert:

Matakovics József, Siklós, Baross G. u. 2., 7800.

Ács Benedek, Gyula, Sport u. 12., 5711.

Szentes Ferencné, Budapest, Baranyai tér 6., 1117.

A nyereményeket postán küldjük el a nyerteseknek.

– Semmi nem történt, csak a Jenő szeret totózni!

TRIBÜN

Egyik alpinista a másikhoz:

— Rettenetes erőfeszítés volt felmásznunk a Mount Everestre. Majdnem az életünkbe került, de a következő pillanatért megérte. Add ide a nemzeti zászlót, hogy kitűzhessem a csúcsra.

— Én? Azt hittem te hozod...

***

Joe Morrison, a Tennessee-Chattanooga Egyetem edzőjét áthelyezték New Mexicóba.

— Ez az én formám — panaszkodott. — Öt évembe tellett, míg megtanultam, hogyan írják helyesen, hogy Chattanooga. Most költözhetem Albuquerque-be.

***

A kis srác vidéki mecscsen van az úttörőcsapattal. Késik a vonat, éjszaka ér haza, s az asztalon egy cédulát talál a mama írásával:

— Ébresz fel, mihelyt megjössz, mert amíg nem vagy itthon, a szememet nem tudom lehunyni.

Franklin P. Jones írta:

— A legnehezebb tornagyakorlat: elegánsan leszállni a magas lóról.

***

Kareem Abdul-Jabbar elkövette hosszú kosárlabdázói pályafutásának 4194-ig személyi hibáját. Az amerikai bajnokság történetében ez rekordnak számít, de a hosszú néger szerény ember:

— Én nem tekintem csúcseredménynek. Legalább a felét csak hülyeségből adták meg a bírók.

(p. p.)

EGYRE LEJJEBB

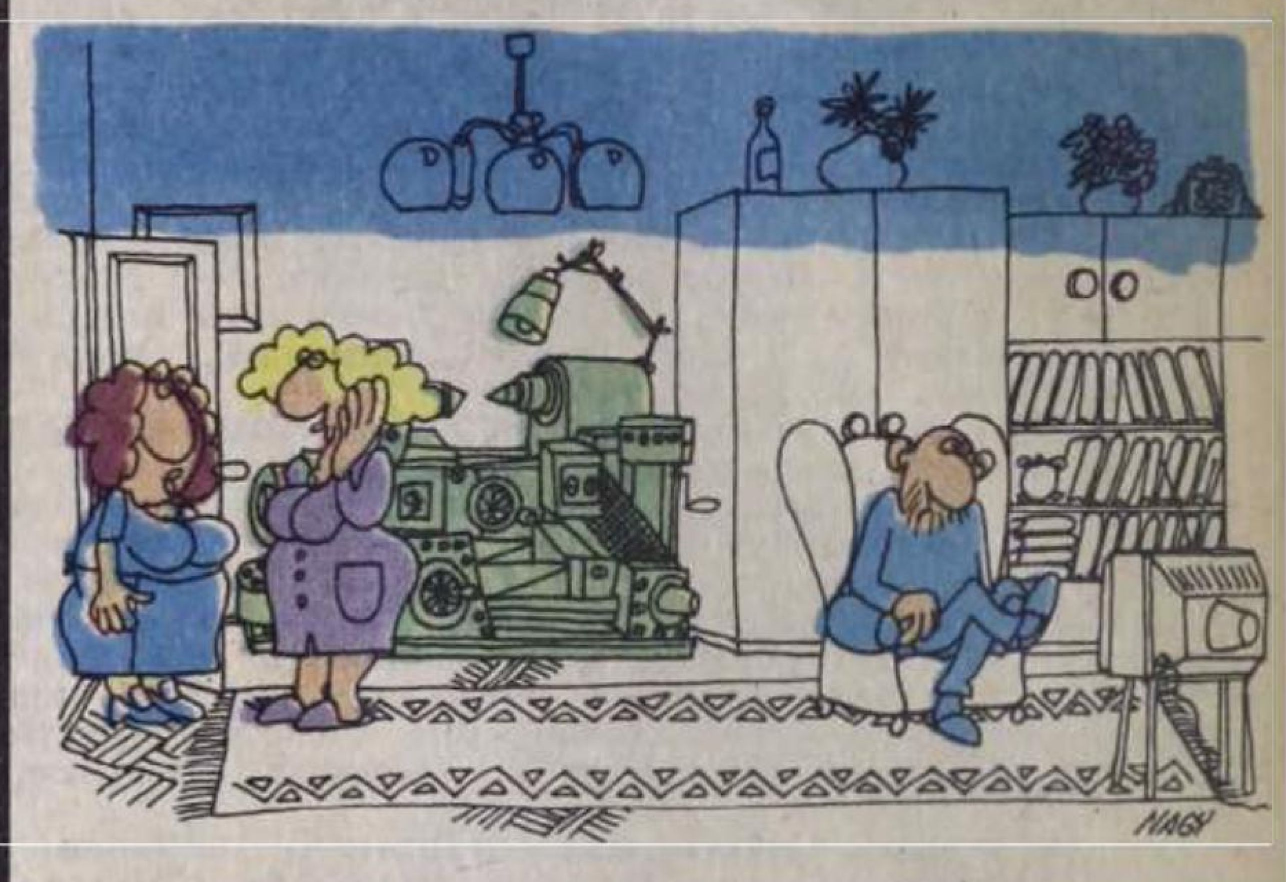

MUNKAERŐ ÁTCSOPORTOSÍTÁS

– Hagyd ezt abba, indulj mosogatni!

ÉDES OTTHON

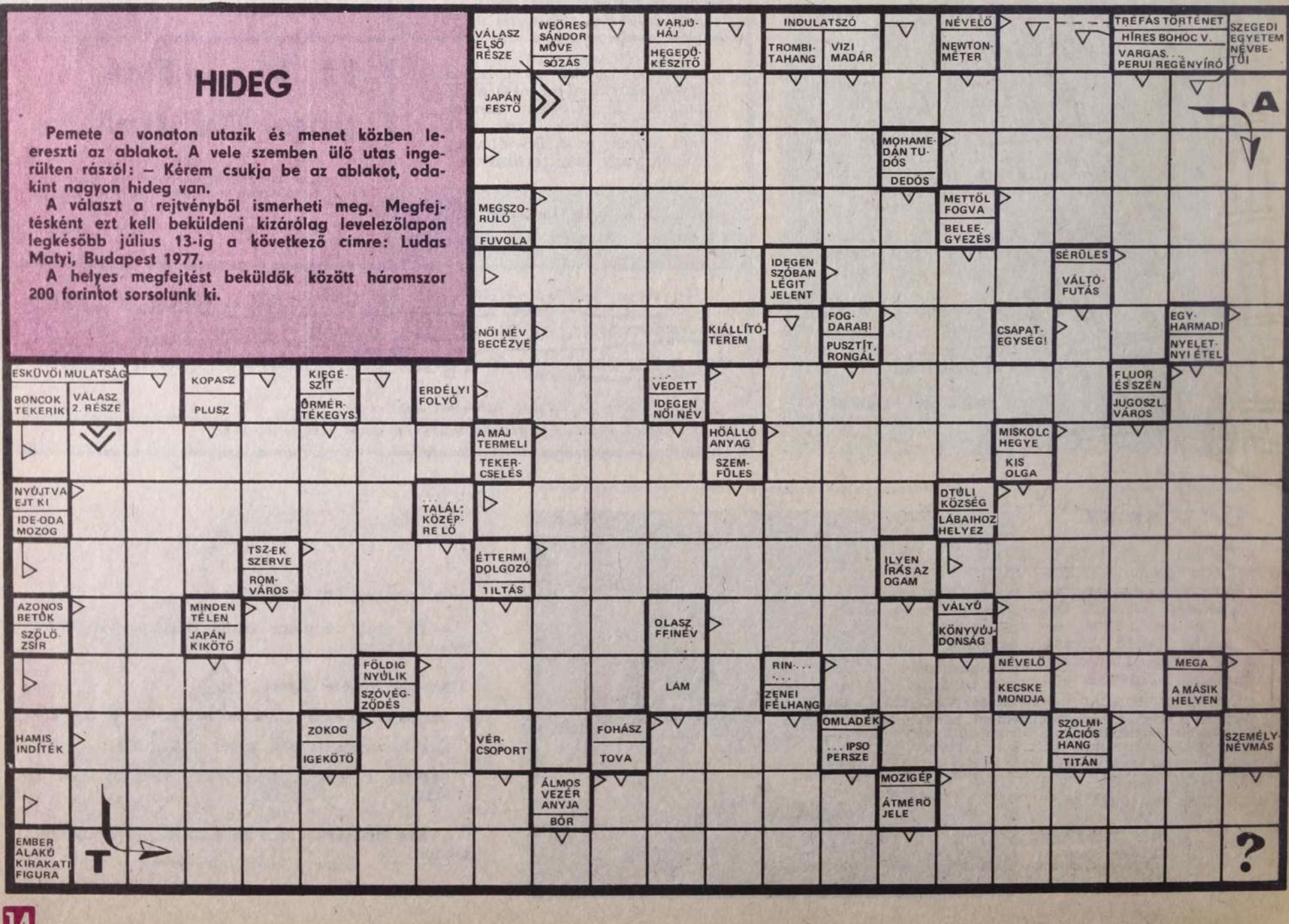
– Az orvos a férjemnek nyugodt munkakörülményeket javasolt...

HIDEG

Pemete a vonaton utazik és menet közben leereszti az ablakot. A vele szemben ülő utas ingerülten rászól: – Kérem csukja be az ablakot, odakint nagyon hideg van.

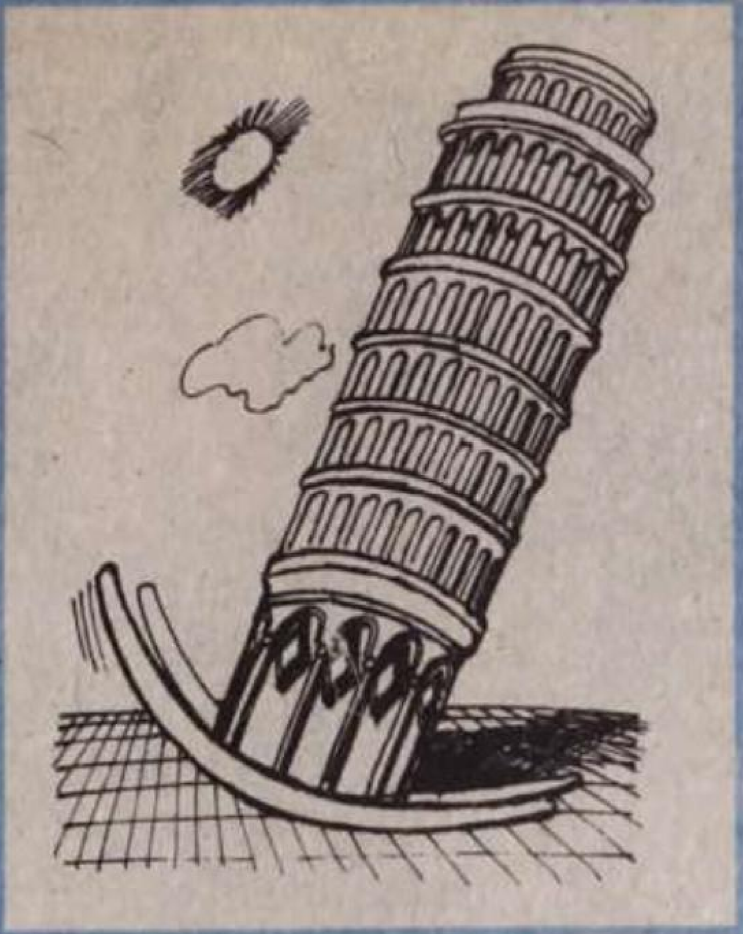
A választ a rejtvényből ismerheti meg. Megfejtésként ezt kell beküldeni kizárólag levelezőlapon legkésőbb július 13-ig a következő címre: Ludas Matyi, Budapest 1977.

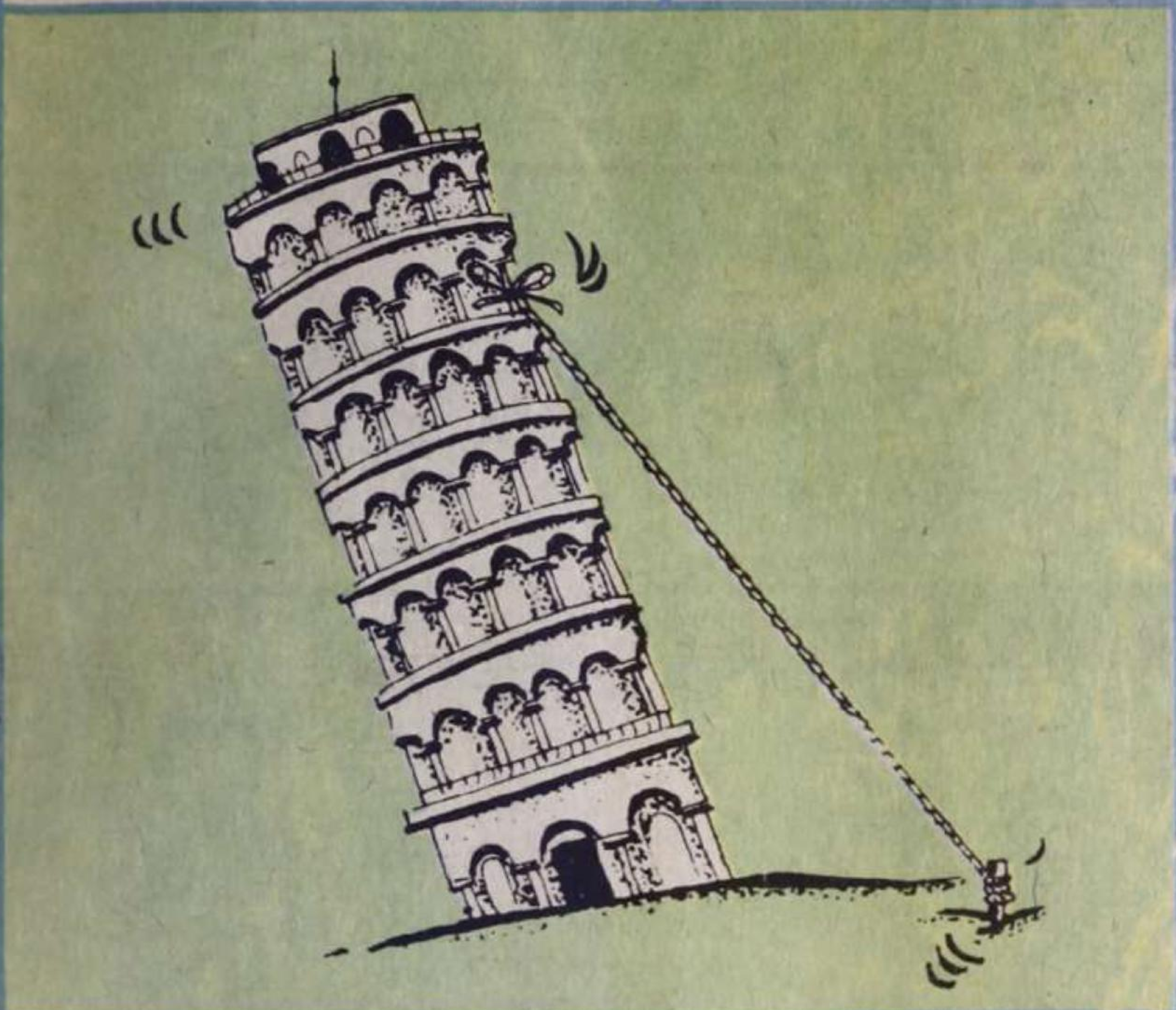
A helyes megfejtést beküldők között háromszor 200 forintot sorsolunk ki.

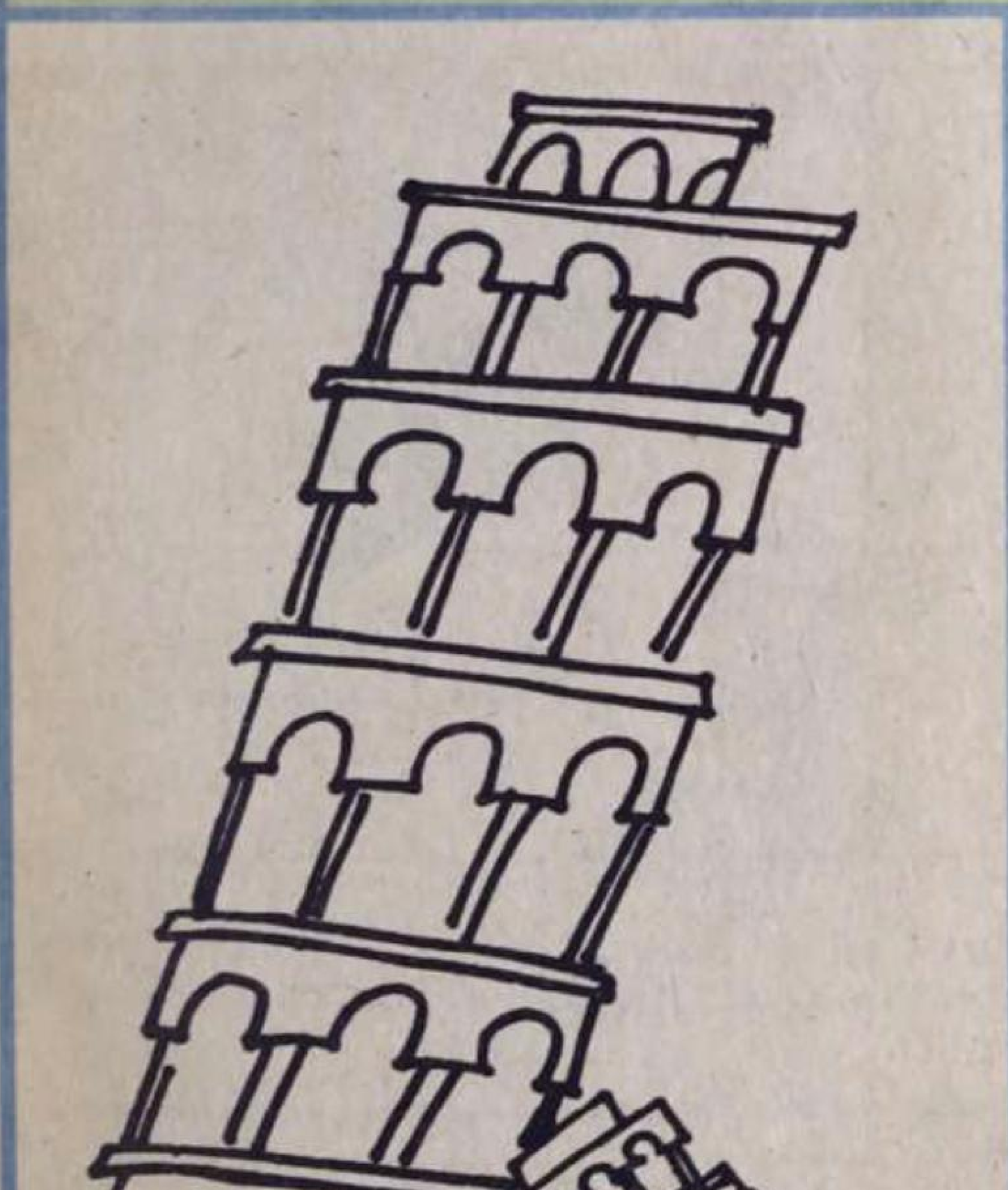

IMPORT HUMOR

FERDE TORONY

Ludas Matyi

Főszerkesztő: ÁRKUS JÓZSEF
Főszerkesztő-helyettes: FEKETE GÁBOR
Szerkesztőség: Budapest VIII., Gyulai Pál utca 14. 1977
Telefon: 335-718
Kiadja a Hírlapkiadó Vállalat, Budapest VIII., Blaha Lujza tér 3. 1959. Telefon: 343-100, 336-130
SZATIRIKUS HETILAP Felelős kiadó: VÁGNER FERENC vezérigazgató
Terjeszti a Magyar Posta Előfizethető: bármely hírlapkézbesítő postahivatalnál, a Posta hírlapüzleteiben és a Hírlap-előfizetési és Lapellátási Irodánál (HELIR) Budapest V., József nádor tér 1. 1900, közvetlenül vagy postautalványon valamint átutalással a HELIR 215—96 162 pénzforgalmi jelzőszámra. Előfizetési díj egy hónapra 16,— Ft, negyedévre 48,— Ft, egy évre 192,— Ft.
Készült a Zrínyi Nyomdában, rotációs ofszeteljárással.
87.2308/20-27.
Felelős vezető: VÁGÓ SÁNDORNÉ vezérigazgató
HU ISSN 0134—0611
Beküldött kéziratokat, rajzokat nem őrzünk meg és nem küldünk vissza.

TIMÁR GYÖRGY–HEGEDŰS ISTVÁN: MÁS SZEMMEL

– Hiába, no, mi ezt már sosem fogjuk megérteni, szívecském...

– A Jumbót a cirkuszból hoztuk el és az idomítója nélkül csak körbe tudna menni...

– Csak legalább a vérünket ne ajánlottuk volna föl! Most majd kiderül, hogy nem is kék.

– Ők játszadoznak ezzel a babonás szilveszteri ólomöntéssel, aztán még én vagyok nekik a pogány!

– Maga orvos, Röntgenkém? Nem? Akkor mit akar itt azzal a masinával?